

letnik XXII - št. 6, junij 2015

Glasilo občine Trzin

odsev

Za šestdesetletnico novo strelišče
Dokončana nedokončana obnova Mengeške
Marjan Černigoj, športnik po duši
Taijiquan tudi v Trzinu?

Mogoče je **čas**, da **zamenjate**
tudi kaj **drugega** kot le **koledar**?

01/8100 210
info@omrezje.si

100% ZANESLJIVI!

**Za vse nove naročnike 50% nižja
naročnina na vse storitve!***

OPTIKA TROJČKI

OPTIKA DVOJČKI

OPTIKA DUO

OPTIKA TV

**Več o ponudbi si pogledjte
na www.omrezje.si.**

ZAKAJ IZBRATI NAS

- ✓ hiter priklop
- ✓ ugodne cene
- ✓ hiter odzivni čas

*Akcija velja 6 mesecev ob vezavi za 24 mesecev ali 3 mesece ob vezavi za 12 mesecev. IP telefonija se obračunava po porabljenih impulzih!

**VABLJENI NA LETNI VRT
RESTAVRACIJA PARK**

prijeten kotiček v sproščenem zelenem okolju

kavarniški del vrta za tortice, sladoled ali kavico

nudimo tudi slastne jedi s pravega žara,
kotiček za otroke

za postanek ali okrepčilo

ob prijetni glasbi med borovčki in cvetjem

nudimo tudi več vrst paketov za vaša
praznovanja, srečanja in druženja

vse si lahko ogledate na naši spletni strani
www.restavracijapark.si

Kopališka cesta 3, 1230 Domžale, Slovenija
t. 01 721 67 38 e. restavracija.park@siol.net

Otroci niso naša last

Odsev ni moj otrok, pa vendar se počutim, kot da bi bil njegov oče. Spomnim se, kako me je pred štiridesetimi leti pokojni Jože Štih vprašal, ali bi sodeloval pri izdajanju trzinskega časopisa. Takrat so bili drugačni časi; študiral sem novinarstvo, zato se mi je ideja zdela zanimiva. Čeprav smo imeli skupinsko urednikovanje, so me prijatelji, kot bodočega novinarja, določili za odgovornega urednika. Krajani so naš časopis dobro sprejeli, iz različnih vzrokov pa je po nekaj številkah prenehal izhajati.

Ko so se v Trzinu pojavile ideje o osamosvojitvi, o lastni občini, me je takratni predsednik sveta KS Tone Ipavec nagovoril, da sem spet začel urednikovati oživljeni Odsev. Spet smo orali ledino, s pisanjem smo skušali navdušiti kar največ Trzincev za lastno občino. Čeprav ideja vsem ni bila najbolj všeč, smo delo dobro opravili, dobili smo svojo občino, ki je usodo Odseva odločneje vzela v svoje roke. Čeprav se večinoma občinsko vodstvo ni vtikalo v vsebino člankov, je s svojimi posegi precej omejevalo delo uredništva. Imeli smo nekaj kratkih stikov. Izdali smo celo Odsev z le črnimi in belimi platnicami, člani uredništva smo tudi protestno odstopili. Vseeno pa mislim, da je Odsev svojo vlogo v Trzinu dobro opravljal. Po dveh letih premora sem se spet vrnil na uredniški

stolček. Na tem položaju sem bil dolgo, mogoče kar predolgo. Že nekaj časa sem razmišljal, komu bi to nalogo predal. Večkrat sem mislil, da sem že našel primerne naslednika, pa so se iz takih ali drugačnih razlogov umikali. Zdaj je Občina sama potegnila odločilno potezo, zato lahko rečem, da mi je na neki način odleglo.

Tisti, ki se še niso ukvarjali z urednikovanjem takšnega glasila, težko razumejo, kako delo poteka. Ne vedo, koliko dvomov, tehtanja argumentov, usklajevanj, skrbi, neprespanih noči in tudi stroškov to delo prinaša. Velikokrat sem poslušal očitke o prekomernih zasluhkih, vendar lahko rečem, da je bil vsak cent, ki sem ga prejel, pošteno zaslužen. Neprimerno bolje bi bil plačan, če bi počel kaj drugega, in nikomur to ne bi šlo v nos. Tako pa je bilo moje delo in delo drugih članov uredništva vidno in izpostavljeno kritikam vseh. Veliko je bilo pohval, za katere smo hvaležni, bolj ognjevite pa so bile kritike in očitki. Saj je kritika dobrodošla, če ni objektivna in preiščljena, pa je lahko tudi boleča in škodljiva. Skušali so me »potegniti« v razne kroge somišljenikov, pridobiti za to ali drugo smer razmišljanja, vendar sem namenoma ohranjal neko razdaljo. Skušal sem »odsevati« različne poglede in pristope. Zavedam se, da resnica ni nikoli le ena sama in za vse zveličavna. Nisem se želel postaviti na uradno stran, hkrati pa tudi ne na stran opozicije. Hoja po robu pa je bila težavna. Po bitki so lahko vsi generali, ko stojiš na konici britve, pa si sam. Odločal sem se po svoji presoji, kaj je dobro za

Trzin. Vem, da sem iz takih ali drugačnih razlogov delal napake. Nekatere sem, ko sem jih spoznal, poskušal popraviti. Vseh nisem mogel. Za te se bralcem in Trzincem opravičujem. Še vedno pa stojim za svojimi odločitvami, saj sem se takrat odločal po svoji vesti na podlagi tistega, kar mi je bilo znano. Če bi imel še drugo znanje, bi bile nekatere odločitve mogoče drugačne. Vsekakor so bile vse sprejete v veri, da bo tako dobro za Trzin. Ob boljšem sodelovanju z Občino bi bil Odsev verjetno lahko nekoliko drugačen, boljši.

Zdaj je ta boj zame končan in lahko ste prepričani, da sem si oddahnil. Saj imam rad Trzin in rad imam Odsev. Kot se starši odrekujejo v korist otrok, sem se tudi sam odrekal in trudil, da bi imeli v Trzinu dober časopis. Vem, da bi se dalo drugače, bolje – pa vendar. Tak je bil, kot ste ga spoznavali. Novi uredniki želim dobro delo in več sreče v odnosih z občinskim vodstvom. Vem, da smo vsi zamenljivi in da se moramo stari tudi umakniti mladim. Ko sem postal prvič odgovorni urednik, mi je bilo nekaj čez 19 let, vendar smo tvegali. Zakaj ne bi zaupali mladim? Prihajajo z novimi znanji, novimi idejami in mlado energijo. Moti me le tako enoglasna odločitev za mojo zamenjavo. Že pred odločanjem o kandidatih sem zaznal nekaj znakov, ki so govorili, da v občinskem vodstvu želijo spremembo. Zdaj mi zelo veliko svetnikov govori, da so bili z mano zadovoljni, le tisti »drugi« so bili za zamenjavo. Zanimivo je, da mi tako govorijo predstavniki ene in druge strani, hkrati pa vsi zatrjujejo, da nove urednice ne poznajo. So se odločili za mačko v žaklju? Upam, da ne. Eden od pogojev pri razpisu za urednika Odseva je bilo poznavanje Trzina. Čeprav Trzin in dogajanje v njem dokaj dobro poznam, svoje naslednice do zdaj nisem srečal in je nisem poznal. Kako ji je uspelo s svojim poznavanjem Trzina prepričati svetnike? Če je ne poznajo, kako so lahko tako soglasno glasovali zanjo? Se tako na slepo in soglasno odločajo tudi pri drugih stvareh? Če je tako, to ni dobro za Trzin. Ne vem, kaj je bilo v ozadju, vendar menim, da sem se nekemu precej zameril, in je bil res že skrajni čas za odhod.

Kakor koli že, zdaj se počutim kot oče, ki svojemu polnoletnemu sinu maha v slovo in mu želi srečno pri samostojnem premagovanju izzivov, ki ga čakajo. Zavedam se, da otroci niso naša last, a ostajajo naši otroci. Vsem bralcem hvala za potrpežljivost, dobrohotnost in tudi sodelovanje! Pred nami so počitnice, naučite se prijetnih doživetij! Srečno!

Urednik v odhodu
Miro Štebe

ODSEV

glasilo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:
Klemen Hvasti, Tanja Jankovič, Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Andrej Nemeč, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Ana Pirc, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Tehnično urejanje in tisk:
✂ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje: **Marija Lukan**

Naklada: **1.500 izvodov**

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za
septembrsko
številko
oddajte
najpozneje
do

5. septembra
2015

Slika na naslovnici
Žanješ, kar seješ
Foto: Miro Štebe

Poročilo s 7. redne seje Občinskega sveta občine Trzin

Seja v znamenju poročil

Junjska ali 7. redna seja Občinskega sveta občine Trzin je potekala v znamenju poslušanja letnih poročil predstavnikov zavodov in ustanov, ki so v solasti občine Trzin, sorazmerno veliko pa so govorili tudi o tem, kako bi morala Občina finančno pomagati pri cepljenju občanov proti klopnemu meningitisu in pri zagotavljanju varnosti otrok, na kar je vplivalo nedavno poročilo o tem, da naj bi neznanec v svoj avtomobil vabil dve trzinski deklici.

Najprej je o delovanju Zdravstvenega doma Domžale v letu 2014 in o izvajanju programa Svit poročal direktor Zdravstvenega doma Domžale dr. Janez Svolfjšak. Med drugim je povedal, da naložbena dejavnost v zdravstvenem domu v zadnjih letih nekoliko upada predvsem zaradi zaostrenih finančnih razmer. Prav zato so se tudi lani previdneje lotili naložbenih načrtov. Občina Trzin je lani za računalniško opremo ambulate v Trzinu prispevala 1.043 evrov, zaradi dolgotrajnih postopkov javnega naročanja pa računajo, da bodo nekaj večjih naložb, ki so jih začeli v lanskem letu, izpeljali letos. Tako računajo, da bodo letos, med drugim, dobili novo reševalno vozilo, nov mamograf in zobozdravstveni stroj.

V nadaljevanju se je direktorica Centralne čistilne naprave Domžale-Kamnik dr. Marjeta Stražar poročala o delovanju CCN v lanskem letu. Med drugim je povedala, da CCN zdaj pri čiščenju odpadnih voda še dosega zakonsko dovoljene mejne vrednosti, vendar je delovanje CCN zaradi neustreznosti in zastarelosti infrastrukturnih objektov in naprav že kritično. Prav zato so se lotili nadgradnje in posodbaljanja CCN, ki bo zagotovilo izdatnejše in bolj kakovostno čiščenje, še zlasti dušikovih in fosforjevih snovi, ter doseganje zakonsko določene stopnje očiščenosti vode, ki jo bodo po čiščenju spuščali nazaj v naravo. Strožja merila za stopnjo očiščenosti odpadnih voda morajo zagotoviti najkasneje do 22. avgusta 2016. Ker država ni zagotovila obljubljenih kohezijskih sredstev, so se občine, solastnice CCN, med katerimi je tudi naša občina, odločile, da nadgradnjo CCN začnejo s svojimi sredstvi, saj bi drugače lahko zamudili zakonsko določene roke. Direktorica CCN je povedala, da upajo, da bodo letos le pridobili odločbo države o sofinanciranju nadgradnje čistilne naprave.

Sledila so letna poročila Osnovne šole Trzin, Osnovne šole Roje, Knjižnice Domžale, Medobčinskega muzeja Kamnik in Glasbene šole Domžale, ki so jih podale ravnateljice oziroma direktorice omenjenih ustanov, ki jih sofinancira naša občina. Razen zaostrenih gospodarskih razmer, zaradi katerih so morali povsod precej bolj paziti na denar in omejevati nekatere dejavnosti, v poročilih poročevalke niso omenjale drugih težav.

Sledila je redna točka vseh sej Občinskega sveta občine

Trzin Vprašanja in pobude občinskih svetnikov. Tudi tokrat je bilo največ vprašanj in pobud v zvezi z urejenostjo in varnostjo na nekaterih odsekih trzinskih cest, še posebej dosti pa so govorili o zagotavljanju varnosti otrok in možnostim za cepljenje občanov proti klopnemu meningitisu. Trzin leži na območju, kjer so klopi okuženi, in je prav, da bi se kar največ tistih, ki redno zahajajo v gozd, cepili proti okužbi. Predlog o tem, da naj bi Občina zagotovila 50 odmerkov za odrasle in 50 za otroke, so predlagali svetniki: Marjeta Zupan, Alenka Marjetič Žnider, Peter Kralj, Romeo Podlogar, Valentin Kolenc in Edward Jerak, ob obravnavi rebalansa občinskega proračuna pa so svetniki Tone Peršak, Milan Karče, Tone Kralj, Klavdija Tretjak in Nuša Repše predlagali, da naj bi občina v celoti subvencionirala cepljenje občanom, ki so upravičeni do občinske socialne pomoči, vsem drugih pa naj bi krila polovično vrednost cepljenja. Ob tem je treba povedati, da je najprimernejši čas za cepljenje pozimi, ko je manj možnosti, da človeka v času cepljenja vbode klop.

V nadaljevanju je višja svetovalka župana Vika Kreča poročala o uspešni, že tradicionalni spomladanski občinski čistilni akciji, nato pa je OS sprejel rebalans letošnjega proračuna. Ob ponovnem pregledu in usklajitvi načrtovanih prejemkov ter ob vključitvi novih obveznosti Občine v proračun so ugotovili, da je potrebno razmeram prilagoditi nekatere postavke, pokazalo pa se je tudi, da bo imela Občina letos manj prihodkov, kot so sprva načrtovali. Zato je zdaj predvideno, da naj bi Občina imela letos 4.670.467 evrov prihodkov. Na odhodkovni strani pa je največ sprememb povezanih z nakupi zemljišč ter s tem povezanih sodnih stroških, velik del naložb pa predstavljajo predvsem stroški posodobitve vodovoda in kanalizacije v nekaterih delih občine ter v veliki meri dokončana obnova Mengeške ceste. Ob sprejemanju rebalansa so sprejeli tudi dopolnila, ki se nanašajo na preventivno cepljenje proti klopi ter na zagotovitev več denarja za delovanje občinske Civilne zaščite.

Brez posebnih zapletov so nato članice in člani občinskega sveta potrdili konsolidirano bilanco stanja Občine v prejšnjem letu, več razprave pa je vzbudil Odlok o koncesiji za gospodarsko javno službo obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov. V uvodu je višji svetovalac župana za gospodarske javne službe Andrej Gril z zanimivim razmišljanjem predstavil pomen zbiranja in ločevanja komunalnih odpadkov ter zgodovino prizadevanj za ureditev Regijskega centra za ravnanje z odpadki. V dokaj živahni razpravi so nekateri svetniki izpostavili predvsem vprašanje nadzora nad izbranim izvajalcem, opozarjali so, da bi morali imeti ob odločanju natančnejši elaborat o upravičenosti višine določenih cen in o delovanju javnega podjetja, ki skrbi za ravnanje z odpadki, izražali so prepričanje, da bi bil servis lahko bolj kakovosten, če bi tudi na tem področju veljala konkurenca. Nazadnje so odlok potrdili v prvi obravnavi, prav tako pa so brez zapletov pri zadnji točki dnevnega reda za direktorja Zdravstvenega doma Domžale potrdili dosedanjega direktorja Janeza Svolfjška, dr. medicine.

Miro Štebe

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50

Številka faksa:
01/ 564 17 72

Uradne ure:
ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki
01/ 564 47 30.

Dokončana nedokončana obnova Mengeške ceste

Dva dni za datumom, ki ga je v našem prejšnjem mesečnem pogovoru napovedal župan Občine Trzin Peter Ložar, so gradbeni delavci dokončali posodabljanje Mengeške ceste, nekako

do križišča z Jabelsko cesto. Kot verjetno že veste, obnove niso dokončali, kot je bilo načrtovano, to je do meje z občino Mengeš, ker država ni zagotovila denarja za posodobitev križišča s cesto proti Jablam. Vzdolž cele trase so z občinskim denarjem vseeno obnovili komunalne vode in uredili javno razsvetljavo, pločnike in preplastitev cestišča pa so »ustavili« pred križiščem. Prebivalci hiš ob cesti, do kamor so urejeni pločniki, so zadovoljni, saj jim ti zagotavljajo večjo varnost, prebivalci hiš pred mejo z Loko pa upajo, da bodo pristojni le našli rešitev in poskrbeli, da tudi oni ne bodo diskriminirani, da bodo imeli prav tako urejeno cesto, kot si že zelo dolgo želijo. Treba je pohvaliti delavce, ki so delali dokaj prizadevno in hitro, in da tudi zastoji ob cesti, čeprav so bili dolgi, le niso bili tako hudi, kot so se nekateri bali. Vsekakor pa bo dokončna rešitev prometnih težav za tisti del naselja šele obvoznica. Kdaj bo država zanjo našla denar, če ga ne more spraskati za eno križišče, je pa še veliko vprašanje, ki bi verjetno delalo težave še izkušeni prerokovalki usode iz kavne usedline.

MŠ

Hitra postrežba ob Mengeški cesti

Ko so urejali pločnike ob Mengeški cesti, se je na bližnjem travniku pojavil zabojnik, kmalu pa so začeli urejati tudi njegovo okolico in asfaltirati krožno cesto okoli zabojnika. Bralci so se pogosto obračali na nas z vprašanjem, kaj tam delajo. Dogodki so nas prehitevali in kaj kmalu so ob cesti mimovozeče vabili lični veliki plakati na hitro osvežitev s kavico, smoothiji (po »slovensko« jim že rečejo smutiji – zmešančki oziroma napitki iz različnega sadja) in na sendviče pri lično urejenem lokalčku – zabojniku. Lastnica, ki vsak delavnik tam tudi pripravlja in streže ponujena okrepčila, Saša Ručigaj, nam je povedala, da je že dolgo razmišljala, kako bi lahko izkoristila in po svoje pomagala voznikom, ki se vsak dan v dolgih kolonah vozijo tam mimo. Ko je bila v Kanadi, je videla, da tudi tam vozniki marsikaj zaužijejo med hitrimi postanki, zato se je odločila, da bi kaj podobnega naredila tudi sama. Zdaj pravi, da je prijetno presenečena nad odzivom, saj je obisk zelo dober. Ko smo jo vprašali, zakaj se je odločila za angleško ime Coffe drive, kar še zlasti moti starejše, pa je povedala, da so precej razmišljali o imenu in skušali najti ustrezen slovenski izraz, pa niso imeli sreče. »Izrazi kava – odpelji, pelji, zapelji imajo vsi nekak slabšalni prizvok, zato smo nazadnje pristali na angleško ime. Mogoče se nam utrne še kakšna dobra ideja, za zdaj pa je tako, kot je!« se je zasmejala. Povedala je, da smoothije lahko zmeša v 30 sekundah, saj ima sadje in tudi zelenjavo, koprive in špinačo,

če si kdo želi zelenega napitka, že pripravljeno. Lahko doda tudi mleko in tako dobi shake (to je razlika med smoothiji in shakeji). Prav tako ima pripravljene sestavine za različne vrste sendvičev, tako da je vse sveže, torej lahko prisluhne tudi različnim željam strank. Zmešančki so prave jutranje vitaminske bombe, ki jih po grlu spravimo precej hitreje, kot če bi se trudili z grizljanjem jabolk, banan in drugega sadja in zelenjave. Kavice pa so zjutraj sploh zakon, zato ni čudno, da se veliko voznikov rado ustavi na hitri osvežitvi.

MŠ

SPOŠTOVANE OBČANKE IN OBČANI!

Obveščamo vas, da je Občina Trzin v skladu z Odlokom o spremembah in dopolnitvah Odloka o zagotavljanju obveščanja javnosti o delu Občine Trzin in glasilu Občine Trzin od junija dalje pričela izdajati Uradni vestnik v elektronski obliki. Uradni vestnik bo tako kot do sedaj dostopen na spletni strani Občine Trzin www.trzin.si. V kolikor bi ga želeli prejemati preko elektronske pošte, nam to sporočite do **3. julija 2015** na elektronski naslov barbara.gradisek@trzin.si.

Občinska uprava

Motečo ogrado so umaknili

Ob Ljubljanski cesti nasproti blokov T3, na prostoru med domom starostnikov in gasilskim domom, so končno odstranili moteče gradbene ograde, ki so ostale za gradbenim podjetjem Kraški zidar. Po prvotnih načrtih bi tam morali zgraditi manjši stolpič, vendar ga ne bodo, saj je Kraški zidar v stečaju, na Občini pa menijo, da

tam bolj potrebujemo parkirne prostore in zelenice. Nesnago so že odstranili in uredili začasno zelenico, čez čas pa naj bi tam uredili tudi parkirišče, ki je zdaj makadamsko. Vsekakor je zdaj pogled na tisti del našega naselja precej bolj prijazen, kot je bil.

MŠ

Tečem, da pomagam

Lions kluba iz Kamnika in Domžal sta tudi letos v Volčjem Potoku pripravila dobrodelni rekreativni tek z naslovom: »Tečem, da pomagam«, s katerim so zbirali sredstva za pomoč Centru **slepih športnikov**. **Moto »Vidim cilj«** spodbuja slepe, slabovidne, paraplegike, otroke s cerebralno paralizo in druge z gibalnimi motnjami, da so telesno aktivni in se redno ukvarjajo s športom.

Čeprav je zadnjega majskega dne na območju Volčjega Potoka iz oblakov pršelo, dež ni pokvaril razpoloženja. Pred začetkom prireditve so člani kamniške mestne godbe igrali poskočne napeve, kamniške mažoretke, ki so praznovale 20. obletnico delovanja, so spretno lovile palice in korakale v ritmih, veselo pa so se zavrteli tudi člani folklorne skupine komenskega upokojskega društva. 123 tekačic in tekačev je lahko izbiralo me tri ali pet kilometrov dolgima progama. Slabovidni in slepi pa so se poskusili na približno 100 m dolgi progi.

Med udeleženci teka je bilo več znanih osebnosti, še zlasti športnikov. Največ pozornosti je pritegoval predsednik države Borut Pahor, ki je bil nad prireditvijo navdušen in je dejal, da se takih tekov rad udeležuje, na koncu pa se je celo veselo pošalil: »Ni-

smo se izgubili.« Verjetno bi se težko izgubil, saj je tekel v spremstvu dobrega poznavalca tamkajšnje proge, vidnega predstavnika kamniških Lionsov, našega kolega Igorja Juriča. Več težav pa bi lahko imeli župani petih okoliških občin, saj so jih organizatorji spodbudili, da se poskusijo v teku z zavezanimi očmi, da bi se v živo prepričali, s kakšnimi občutki se med nami gibljejo slepi in slabovidni. Sodeloval je tudi trzinski župan Peter Ložar, ki se je z zavezanimi očmi zelo dobro znašel, saj je za roke za sabo vodil mengeškega in komenskega župana. Tekli so približno sto metrov. Seveda ni šlo za zmago, vseeno pa je naš župan res dobro zastopal trzinske barve in je dokazal, da se znajde tudi, če ne vidi cilja. Čeprav je bila zaradi dežja udeležba nekoliko slabša, so zbrali kar 2.500 evrov, saj so bili pripravljene pomagati tudi sponzorji.

MŠ

LAS v Trzinu

V okviru priprav za ustanovitev Lokalne akcijske skupine (LAS) je bil zadnji četrtek v mesecu maju namenjen delavnici z naslovom »LAS – vključevanje mladih, starejših in drugih ranljivih skupin«, ki je predstavljala zadnjo iz drugega kroga delavnic v organizaciji RRA LUR v sodelovanju z Občinami Domžale, Komenda, Medvode, Mengeš, Trzin in Vodice. Nekaj več kot tridesetim udeležencem, zbranim v dvorani Marjance Ručigaj v Centru Ivana Hribarja, je mag. Roman Medved iz RRA LUR predstavil povzetek trenutnega stanja pri oblikovanju LAS in pogoje za financiranje projektov LAS. Sledilo je delo po skupinah na temo Oblikovanje razvojnih ciljev in ukrepov za njihovo doseganje na področju vključevanja ranljivih ciljnih skupin prebivalstva. Razvilo se je prijetno delovno in ustvarjalno vzdušje, polno svežih idej, kjer smo zajeli in se pogovorili tudi o drugih pomembnih vsebinah. Zbrane ideje bodo pregledane in umeščene v Strategijo lokalnega razvoja, ki je ključni dokument za delovanje vsake LAS. Po kratkem pregledu rezultatov delavnice so bili predstavljeni naslednji koraki za ustanovitev LAS. Razšli smo se zadovoljni in poučeni, kako pripeljati dobre ideje korak bližje uresničitvi s pomočjo financiranja projektov LAS.

Sida Valentinčič, Občina Trzin

Za šestdesetletnico novo strelišče

V petek, 22. maja, so s priložnostno slovesnostjo v avli Osnovne šole Trzin obeležili 60-letnico delovanja Strelskega društva Trzin in hkrati slavnostno predali namenu novo 12-mestno strelišče v kletnih prostorih osnovne šole. Na slovesnosti je bil poleg številnih sedanjih in nekdanjih članov društva ter predstavnikov Občine na čelu z županom Petrom Ložarjem tudi predsednik Strelske zveze Slovenije Janez Slapar, ob njem pa tudi najboljši slovenski strelca Rajmond Debevec, ki rad prihaja na tekmovanja v Trzin. Strelsko društvo se je v 60 letih iz skromnega vaškega društva, ko so člani streljali na priložnostnih streliščih v trzinskem kamnolomu in drugje v naravi, preraslo v eno najuspešnejših slovenskih strelskih društev. V svojih vrstah ima celo strelce, ki se ponašajo z naslovi državnih in drugih prvakov, strelcev z zavidljivimi rezultati, ki so ime Trzina ponosli širom nekdanje Jugoslavije in tudi v tujino. Pred desetletji so člani društva uredili manjše avtomatsko strelišče v kletnih prostorih zadružnega doma, pred leti pa je vzniknila ideja, da bi novo strelišče lahko uredili v prostorih zaklonišča v kleti OŠ Trzin. Z zavzetim prostovoljnim delom in prizadevnostjo je strelcem ob finančni pomoči Občine strelišče uspelo dokončati. Članom društva, še zlasti pa nadobudnim šolarjem, bo nudilo odlične možnosti za treninge, saj jim je tako rekoč na dosegu roke. Društvo, ki se je že večkrat izkazalo kot odličan

organizator, vsako leto januarja pripravi zelo odmevno mednarodno strelsko tekmovanje za Skirco Borisa Paternosta, ki pritegne več najboljših strelcev iz domovine in sosednjih držav. Prihodnje leto bodo tekmovanje pripravili že dvajsetič. Društvo tako rekoč ves čas sodi med najuspešnejša trzinska društva, ki zelo dobro delajo z mladimi. Med drugim so letos društvene kadetinke in kadeti državni prvaki. Trzinski strelci so pritegnili pozornost tudi, ker so v svoja tekmovanja vključili strelce invalide, lahko pa se pohvalijo tudi z izbrano vrsto strelcev upokojenecov, ki dosegajo najboljše uvrstitve na tekmovanjih s svojimi vrstniki.

MŠ

Nagrada Občine Trzin – kadetinke Strelskega društva Trzin

Saša Javorac – ekipno državna prvakinja, posamezno viceprvakinja

Iz trzinskih strelskih vrst smo se tokrat pogovarjali s Sašo Javorac, mlado strelko, ki že dosega odlične rezultate, hkrati pa na stranski tir ne postavlja niti šole, niti ostalih obšolskih dejavnosti. Na nedavnem državnem prvenstvu je poleg samostojnega odličnega rezultata do vrhunskega dosežka pomagala tudi ekipi strelk.

Koliko časa se že ukvarjaš s strelstvom? Kako si prišla prav do tega športa?

S streljanjem se ukvarjam že šest let. Pred tem sem se ukvarjala s plesom, boksom, planinarjenjem, ampak v nobeni aktivnosti nisem vztrajala. S tem športom sem se prvič seznanila v šestem razredu, in to v šoli. Takrat, in še danes, je pionirje treniral bivši ravnatelj OŠ Trzin Franci Brečko. Ekipno smo bile zelo dobre in smo se večino časa uvrščale na stopničke; no, saj se še danes. Zdaj sem v kategoriji kadetinj oziroma bom naslednje leto že mladinka, pa me trenira Andreja Gorjup.

Kako uskladiš šolske obveznosti z vsemi obšolskimi dejavnostmi? Pride do odrekaj?

Seveda pride do odrekaj, a šola je zame še zmeraj na prvem mestu. Moram priznati, da sem večino časa zelo zaposlena, saj sem tudi tabornica (Rod skalnih taborov). Moj teden v času strelske sezone poteka nekako takole: od ponedeljka do četrтка imam treninge, petke namenim tabornikom, kjer sem vodnica štirim fantom iz sedmega razreda. Vikendi so namenjeni tekmam, nato šoli, potem pa tabornikom, v preostalem času uživam po svoje.

Nedavno si osvojila drugo mesto na državnem prvenstvu. Si pričakovala tako visoke uvrstitve? Kako so potekale priprave pred državnim prvenstvom, se kaj razlikujejo od običajnih treningov?

Priprave za državno tekmovanje se tako rekoče začnejo že na začetku sezone. Pomembni so redni treningi, kondicija in dobra psihična pripravljenost, saj prav pripravljenost igra eno izmed najpomembnejših vlog pri strelstvu.

Kar se tiče uvrstitve sem seveda ciljala na najboljše, in lahko rečem, da sem uspešno zaključila sezono.

Uspešna si bila tudi kot ekipa. Kako potekajo ekipne priprave, kako je ekipno vzdušje na takšnih tekmovanjih?

Po navadi smo v ekipi Suzana Lukič, Neža Praprotnik in jaz, tokrat pa je bila zasedba rahlo drugačna, saj je Neža eno leto starejša in je zato tekmovala v mladinski kategoriji. V ekipi je Nežo zamenjala Laura Podobnik, ki se je odlično odrezala, čeprav je bilo to njeno prvo državno prvenstvo. Kljub drugačni sestavi ekipa nas ni ustavilo, da ne bi dosegle prvega mesta. V društvu smo vsi zelo povezani in se med seboj podpiramo ter se v prostem času tudi družimo; vse to so dejavniki, ki pripomorejo k večjemu uspehu. Seveda pa ima največ zaslug trenerka Andreja Gorjup, ki si za nas vedno vzame čas, nam svetuje, pomaga, nas vodi in seveda odlično trenira, kar dokazujejo naši rezultati. Za dosežke in podporo pa nisem hvaležna samo trenerki, ampak vsem članom društva.

K. H.

Alojzij Oblak, prejemnik nagrade Občine Trzin v letu 2015

Za gasilstvo si rad vzamem čas

Prejemnik nagrade Občine Trzin Alojzij Oblak je nagrado prejel za sodelovanje pri operativnem delu Prostovoljnega gasilskega društva Trzin. Kljub mladosti je v gasilskih vrstah že kar nekaj časa, med pogovorom pa je povedal, kako se je z gasilstvom začel ukvarjati, koliko mu gasilstvo pomeni ter kakšen vpliv ima nanj.

Nedavno si prejel nagrado Občine Trzin za delo v Prostovoljnem gasilskem društvu Trzin. Kdaj si se prvič aktivno pridružil gasilcem ter kakšna je bila tvoja gasilska pot od začetka do prejetja nagrade?

PGD Trzin sem se pridružil leta 2012 in se takoj začel udeleževati operativnih vaj.

Kot začetnik še nisem smel sodelovati na intervencijah, zato sem se po približno enem letu vaj odločil narediti nadaljevalni tečaj za prostovoljnega operativnega gasilca. Po opravljenem tečaju sem se, in se še vedno, kar se da pogosto udeleževal intervencij in raznih gasilskih dogodkov ter dejavnosti.

Predstavljam si, da je gasilstvo kar pomemben del tvojega življenja. Kakšno vlogo igra v tvojem življenju ter kakšno funkcijo imaš ob gasilskih intervencijah?

Ob samem začetku si nisem mislil, da se bom na gasilstvo navezal, kot sem se. Zasluge za svojo pridružitve gasilcem povsem prepuščam svojemu bratu Adamu, saj sem začel vaje obiskovati zato, da bi z njim preživel več časa. Kmalu sem začutil, da mi pomeni to veliko več. Drugi člani PGD so me zelo lepo sprejeli in mi pokazali, kaj pomeni duh prostovoljstva, torej pomoč drugim in prijateljstvo. Gasilstvo v mojem življenju igra pomembno socialno in izkustveno vlogo, saj se gasilci vsak dan učimo novih vrlin ter fizičnih in psihičnih sposobnosti, ki nam nalagajo pomoč drugim, biti strpni, prijazni in predvsem dobri do sočloveka. Ob gasilskih intervencijah pa imam funkcijo operativnega gasilca.

V družini nisi edini gasilec, tudi tvoj brat Adam je pomemben člen gasilske družine.

Moj brat Adam je gasilec že malo dlje, kot sem sam, in ima tako tudi več izkušenj in dokončanih tečajev. Med drugim je pred kratkim prevzel novo gasilsko vozilo 24/50 v operativno uporabo.

S čim se še ukvarjaš v svojem prostem času in kako razporediš druge obveznosti?

Preteklo leto sem bil sprejet na Fakulteto za elektrotehniko, računalništvo in informatiko v Mariboru. Čez teden tam obiskujem predavanja in se udeležujem raznih vaj. V svojem prostem času se poleg gasilstva ukvarjam še z različnimi rekreacijskimi športi in računalniškimi zadevami. Seveda mi zaradi šole ne preostane dovolj časa za ostale dejavnosti, ki si jih želim početi, vseeno pa si za gasilce kar se da pogosto čas vseeno in z veseljem vzamem.

Za konec bi se še enkrat rad zahvalil vsem svojim kolegom gasilcem za vso podporo in nauke, s katerimi me učijo, kako postati boljši.

K. H.

Nov kombi za paraplegike

Res, da je bila sobota trinajstega, vendar ta trinajstica za paraplegike ni bila nesrečna številka. Člani Društva paraplegikov ljubljanskega območja so v Trzinu, na ploščadi za kulturnim domom, pripravili srečanje, na katerem so prevzeli nov kombi, prilagojen za prevoz invalidov. Društvo, v katerem je več kot 300 paraplegikov, deluje na območju 38 občin iz osrednje Slovenije, takšno družabno prireditev pa so v Trzinu pripravili prvič.

Ker je približno tretjina članov društva odvisna od prevozov s kombijem, sta vozila, ki ju imajo v društvu, zelo obremenjena. Na leto prevozita po več kot 90.000 km, zato ni čudno, da se sorazmerno hitro izrabita. Ker je bil eden od kombijev že precej dotrajan, so se odločili, da bodo poskusili zbrati denar za novo vozilo. Z akcijo Brez kombija ne moremo, so začeli zbirati denar pred več kot enim letom. Pripravili so več dobrodelnih koncertov, enega pred kratkim v Domžalah, še zlasti pa so se obračali na sponzorje in druge ljudi, ki so s pisanjem SMS sporočil zbirali denar za nov avto. Čeprav so gospodarske razmere še težke in je težko dobiti denar podpornikov, je članom vseeno uspelo. Treba je povedati, da gre za posebej prilagojeno vozilo s klančino, posebej urejenimi privezi za invalidske vozičke in z drugimi napravami, zato je končna cena avtomobila še enkrat višja, kot je

cena avtomobila, ki ga pripeljejo iz tovarne. Čeprav so gibalno omejeni, so člani društva zelo iznajdljivi in marljivi. Posrečilo se jim je zbrati denar in novi kombi so člani prvič videli v Trzinu. Na srečanju jih je pozdravil tudi trzinski župan Peter Ložar, ki je gostom na kratko predstavil našo občino. Člani društva so ob tem z veseljem povedali, da z novim vodstvom Občine dobro sodelujejo, še zlasti pa so zadovoljni, ker je eden od njihovih članov tudi trzinski občinski svetnik.

MŠ

Gasilci spet pripravili veselico

Ob množici prireditev v naši občini so imeli gasilci pred leti težave, kam na koledar naj umestijo veselico. Čeprav so bile pred desetletji gasilske vrtno veselice med najpomembnejšimi vsakoletnimi zabavnimi prireditvami, so bili nekaj let nazaj gasilci prisiljeni svoje veselice pripravljati ob koncu avgusta, ko čas počitnic še traja. Zdaj so le našli spet primernejši čas, ko je vreme že bolj naklonjeno takim prireditvam, počitnice in čas dopustov pa se še nista začela. V soboto, 6. junija, je bilo prav prijetno toplo in vsi so govorili: »Nocoj bo pa po grlu rado teklo in gasilci bodo naredili dober posel!« Res so se potrudili. Imajo

tudi že dolgoletne izkušnje, vseeno pa obisk le ni bil tako dober, kot so pričakovali. Kaže, da smo Trzinci že kar zasičeni z najrazličnejšimi prireditvami in zabavami. Nekateri so namigovali tudi, da je bila takrat po televiziji zanimiva nogometna tekma, vseeno pa to ne more biti izgovor. Kakor koli že, obiskovalci so bili zadovoljni. Ansambel Vrisk se je dobro odrezal, gasilci so pripravili res okusne dobrote z žara, pijače je bilo na pretek pa tudi srečke za srečelov so bile vse dobite. Bil je prijeten večer in dobra veselica, ki je nudila obilo možnosti za srečanja starih prijateljev, za pogovore in sproščeno uživanje v toplem večeru. Upajmo, da bo tudi naslednje leto tako dobra veselica!

MŠ

60 let zdravniškega dela dr. Slavka Popadića

Naš krajan, pediater, kardiolog Slavko Popadić, dr. med., ki se je tudi v Trzinu že večkrat izkazal z brezplačnimi zdravniškimi pregledi, v našem glasilu pa je imel pred leti tudi brezplačne zdravniške nasvete, letos zaključuje 60 let svojega zdravniškega dela. Odločil se je, da bo visoki jubilej proslavil v svojem stilu, to je z brezplačnimi pregledi za Trzinke, Trzince in prijatelje.

Preglede bo začel 1. avgusta in jih bo imel vsak četrtek od 10. do 14. ure v svoji specialistični ordinaciji na Mengeški cesti 48a v Trzinu. Zaželeno je, da se prej naročite po telefonu na številko 040 851 943 in prinesete s seboj zdravniško dokumentacijo.

Slavko Popadić je končal ljubljansko medicinsko fakulteto, v Beogradu je opravil specialistični izpit iz pediatrije in podiplomski študij kardiologije. Svoje medicinsko znanje je izpopolnjeval tudi v Oxfordu, kjer je opravil magisterij iz kardiologije. Leta 1973 je pridobil naziv primarij, zaradi svojega pedagoško-men-

torskega dela pa leta 1990 še naziv svetnik. Dolga leta je bil vodja pediatrično-kardiološke službe na ljubljanski Ginekološki kliniki, redno pa je sodeloval tudi na pediatričnih, kardioloških in perinatoloških kongresih doma in v tujini. Za svoje delo je prejel več strokovnih priznanj. V zadnjem obdobju je svojo dejavnost razširil na področje preventivne in komplementarne medicine, strokovno pa se je izpopolnjeval v Torontu in New Yorku. Redno sodeluje z inštitutom za kardiologijo iz Toronta, v New Yorku pa so ga sprejeli v Združenje zdravnikov alternativne medicine.

MŠ

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŽERJAVČKI TRZIN O B V E Š Č A

Balinišče je pripravljeno za balinanje. Ključke za rekvizite imajo: Silvester BATIS, Jože JERMAN in Franc MUŠIČ. Izdelali smo še več ključev, če se najde še kakšna skupina, ki bi rada balinala.

DRUGE AKTIVNOSTI

Avgusta: 27. avgusta 2015 je predviden izlet

Septembra: V soboto, 19. septembra, ob 8. uri kolesarjenje v spomin na rojstvo Ivana Hribarja (izpred Jefačnikove domačije do Komende, Cerkelj in nazaj).

Četrtek, 24. septembra, ob 8. uri IZLET (ogled Divaške jame in še kaj).

Sprejemamo pobude in vprašanja na tel. 041 370 251 ali zoran.rink@gmail.com

Taijiquan tudi v Trzinu?

Ali veste, kaj je taijiquan? To ni redka pasma kitajskega psa, niti ne gre za geografsko ime. Gre za staro kitajsko veččino gibanja, ki je danes pod že skoraj udomačenim imenom taj čí, razširjena tako rekoč po vsem planetu. Čeprav naj bi vsebovala elemente borilnih veščin, naj bi šlo predvsem za umetnost doseganja dobrega počutja z vadbo izbranih gibov in njihovega zaporedja. Že pred časom mi je naša soobčanka, prijateljica iz mladosti, Irena Končina predlagala, da tudi v Odsevu kaj napišemo o taichiju. Zdaj pa me je obvestila, da bi rada jeseni tudi v našem kraju, če bo zadosti zanimanja, organizirala vadbo taijiquana in qigonga. Da bi bralcem vsaj malo predstavili, kaj ta vadba pomeni in kaj prinaša tistim, ki se z njo ukvarjajo, sem Ireno prosil za pogovor. Ker se že dlje časa nisva srečala, sem bil, ko je prišla na pogovor, presenečen nad njenim mladostnim videzom, saj se skoraj ni spremenila. Nisem si mogel kaj, da je ne bi vprašal: »Kaj delaš, da se nisi spremenila?«

Verjetno ji je moje vprašanje tudi laskalo, a je skromno skomignila z rameni: »Res ne vem. Morda je kriv taijiquan.«

Pa sva tam! Že prej si mi poslala zgodbo o taijiquanu, ki pa je zaradi lokalne usmerjenosti Odseva nisem objavil. Pisanje ti očitno ne povzroča večjih težav. Je to zaradi tvojega poklica? Kar nekaj let si imela odvetniško pisarno.

V pisanju nisem tako dobra, kot si želim. Res sem imela 13 let svojo odvetniško pisarno. Sedaj sem zaposlena kot strokovna sodelavka (višja pravosodna svetnica) na Upravnem oddelku Vrhovnega sodišča RS. Zgodbo o taijiquanu sem res napisala z lahkoto, mimogrede. Želela sem predstaviti vadbo, s katero se ukvarjam zadnjih šest let in jo želim sedaj poučevati v Trzinu. Seveda, če bo dovolj zanimanja.

Torej že šest let vadiš taijiquan?

Tako je. Vadim taijiquan (uradni kitajski fonetični zapis pinyin za kitajščino) oziroma Tai Chi Chuan (angleška verzija) in Qigong. Žal mi je, da z vadbo taijiquana nisem začela že prej. To je namreč vadba, ki jo imenujem »nikoli končana zgodba, vadba za celo življenje«. V njej vedno najdem nove izzive.

In kaj pravzaprav je taijiquan?

Na kratko: je stara kitajska veččina oziroma umetnost gibanja. Tudi na Kitajskem je bila dolgo varovana skrivnost. Prenašala se je le znotraj družin na izbranega družinskega člana. Temelji na daoistični filozofiji, predvsem yina in yanga. Krepila in obnavljala naj bi energijo življenja, imenovano Qi in s tem pripomogla k dolgemu življenju. Izvira iz borilne veščine. Imenujejo jo tudi notranja borilna veščina. Ni klasična borilna veščina. Čeprav je v svoji izvedbi lahko tudi to oziroma samo to. Vadba sicer pojasni borilni pomen vsakega giba, vendar ne poteka kot vadba borilnih veščin z napadi, obrambo in učenjem padcev. Taijiquan uči, kako ne pasti, kako ostati na nogah, ostati zbran, umirjen in sposoben silo premagati z mehko in gibčnostjo.

Gre za vaje, za katere so značilni mehki, počasni gibi ob sočasni spremembi položaja telesa. Pri izvedbi vaj se ves čas izmenjavata yin in yang. Na ta način se vzpostavlja ravnovesje med njima. To naj bi krepilo Qi, sproščalo blokade v mišicah in meridianih (to je energetskih kanalih v telesu, ki telesnim organom dovajajo energijo) in omogočilo prost pretok energije po telesu. Kitajska tradicionalna medicina uči, da je vzrok za boleznino porušeno ravnovesje v telesu, ko torej prevlada princip yina ali yanga. Vadba taijiquana pripomore k ponovni vzpostavitvi ravnovesja med njima.

Kako poteka učenje taijiquana?

Poteka kot učenje form, ki so sestavljene iz slik (zaporedje gibov, korakov ter zasuki telesa). Običajno se začne z učenjem Forme

10 in Forme 24. Imeni pomenita vaji, ki imata 10 oziroma 24 slik. Ena slika je lahko sestavljena samo z gibom rok, lahko je kombinacija koraka oziroma več korakov in gibov rok oziroma kombinacija koraka, brce, gibov rok. Gib roke je lahko gib obrambe ali gib napada. Velikokrat je kombinacija obeh. Čeprav imajo forme nezanemljiva imena, ki označujejo stil in število slik (npr. Yang forma 103), imajo posamezne slike zanimiva imena. Na primer: česanje grive divjega žrebca ali beli žerjav razpre svoja krila. Teorija pravi, da naj bi ta imena kazala na izvor taijiquana. Po ljudskem izročilu naj bi nastal iz opazovanja borbe med kačo in ptico žerjavom in posnemanjem njunih gibov. Ker pa, kot sem že povedala, temelji na daoistični filozofiji, je v taijiquanu skrita modrost, ki so jo stari Kitajci črpali iz opazovanja narave, človeka in vesolja. Na začetku se učimo posamezne slike in zaporedje slik, ki jih sestavimo v formo. Sliši se zapleteno. Vendar ni čisto tako. Je nekaj drugačnega, nekaj novega. Odvisno je tudi od pristopa posameznika. Sama sem vadbo vzela kot izziv koncentracije, pomnjenja in motorike. Ko se vadeči nauči slike in zaporedje slik, se začne delo na tem, da se posamezna slika in celotna forma ne izvede le z močjo mišic, ampak z vodenjem energije Qi. To je višja stopnja učenja. Čeprav se zgodi, da že na začetku, v prvem letu vadbe, sem ter tja, ko se med vadbo popolnoma umiriš in sprostiš, začutiš gib, ki je izveden drugače. V delčku sekunde začutiš in veš, to je to, in nato, žal, mine. Taka je moja izkušnja.

Ali obstajajo različne smeri šole taijiquana?

Obstaja več smeri oziroma šol. Najbolj znani sta Yang in Chen šola. Meni je pri srcu tudi Wudang. Je bolj dinamičen in eksploziven. Najbolj uživam pri vadbi s pahljačo, ki mi požene kri po žilah. Meč vajo sem se začela učiti letos. Je zahtevna in zanimiva. A osnova za vse sta Forma 10 in Forma 24. Sta kot osnovna šola.

Praviš, da vadiš tudi qigong.

Qigong dobesedno pomeni delo z energijo Qi. V šoli mojstra Chena Shininga (Taijiquan hram CSN, Qigong združenje Slovenije), ki jo obiskujem, vadimo zdravilni qigong. Njegova šola je partner kitajskega združenja za zdravilni qigong in članica mednarodnega združenja za zdravilni qigong. Vsako leto organizira seminar s profesorji iz Kitajske (zdravniki tradicionalne kitajske in klasične zahodne medicine). Na teh seminarjih pridobimo veliko praktičnega in teoretičnega znanja. A da se vrnem h qigongu. Gre za vaje, ki so bolj ciljno usmerjene na posamezne meridiane, akupunkturne točke oziroma na organe. Qigong, imenovan Ma Wang Dui (MWD), je sestavljen iz 12 zaporednih vaj. Vsaka vaja je za en meridian. Yi Jin Jing (YJJ) je qigong za krepitev kit in kosti. Wu Qin Xi (WQX), imenovan igra petih živali (tiger, jelen, medved, opica in žerjav), je za kite, kosti in notranje organe. Po tem je še slavni Ba Duan Jin (BDJ), to je osem brokatnih vaj, in še najbolj čarobni, preprosto imenovan prvi qigong ali qigong za dolgo življenje. Ta je čaroben zato, ker pri njegovi izvedbi največ vadečih prvič začuti energijo Qi.

Koliko časa posvetiš vadbi

Odkrito povedano, premalo. Začela sem z vadbo enkrat tedensko. Zadnja 4 leta hodim na vaje dvakrat tedensko. Včasih tudi trikrat na teden. Vaje trajajo uro in pol. Vadim v Ljubljani v šoli mojstra Chena Shininga. Zadnjih pet let vsako leto obiščem spomladansko prvomajsko delavnico v Poreču. Po naporni zimi jo komaj čakam, saj šest ur na dan vadimo ob morju, pod borovci na svežem mehkem morskem zraku. V službo pridem kot prerोजना, polna energije. Prvomajske delavnice so enkratne. Ne samo šest ur vadbe, zvečer so različna predavanja in delavnice (pismenk, kitajskih vozlov, zvočna kopel). Vsako leto je tudi delavnica kitajske kuhinje. Na delavnici lahko poskusiš različne oblike vadbe (z mečem, pahljačo, Wudang, Chen, Yang).

Rekla si, da bi rada začela s poučevanjem v Trzinu.

Zaradi svoje res dobre izkušnje bi rada to vadbo približala tudi drugim. Vadba taijiquana in qigong ni le v učenju posameznih slik oziroma vaj. Vadba ima zdravilne učinke. Članke o zdravilnih učinkih je mogoče najti na spletu, zato tega ne bom ponavljala. Iz lastne izkušnje pa vem, da zagotovo ohranja in izboljša gibljivost sklepov. Izboljša ravnotežje. Sprosti napetost v mišicah. Najbolj pomembno pa je, da se med vadbo umirimo. Dosežemo notranji mir. To se nato pozna tudi v zasebnem in službenem življenju. Vztrajna vadba ima še eno veliko korist. Če ne bi sama izkusila, ne bi verjela. Zaradi koncentracije, ki je potrebna pri vadbi, se opazno poveča tudi sposobnost koncentracije pri delu v službi. Na taijiquan sem na začetku gledala kot na izziv koncentracije, pomnjenja in izziv motorike. Ker se nikoli nisem poglabljeno ukvarjala s športom in ker je večina gibov, ki jih izvedemo v življenju, avtomatičnih, je bil občutek, ko sem pri vaji prvič ozavestila in resnično zavestno začutila gib – od stopal do konice prstov na roki – fantastičen. Kot sem že rekla, se je zaradi redne vadbe povečala moja sposobnost koncentracije, kar mi zelo pomaga pri napornem delu v službi.

V tej vadbi lahko vsak najde to, kar želi. Najmanj kar je, pa umiri telo, um in duha. In umirjen človek, ki ga ne preganja naglica tega življenja, se lažje spopada z življenjskimi izzivi. Doseči ravnovesje je umetnost in garancija za dolgo, zdravo in srečno življenje. Z vadbo taijiquana smo korak bližje tej umetnosti.

Kdaj in kako bi vadba v Trzinu potekala?

Veselimo se učenja in vadbe v Trzinu (komaj čakam!). Vadba bo potekala le, če bo dovolj zanimanja. Za vadbo je treba najeti prostoro. Če nam bo uspelo, kar v šoli. Prostorov pa razumen človek ne bo najel, če ne bo vedel, da lahko plača najemnino. Zato bom že sedaj začela zbirati prijave. Z vadbo bi začeli septembra (za točen datum se bomo dogovorili). Učili se bomo Formo 10

in nato Formo 24. Na vsaki vaji tudi del qigonga. Izvedli bomo tudi qigong vajo za posamezen meridian (iz MWD) s pojasnili in razlago meridiana in njegovih posameznih točk (akupunkturne točke). Začeli bomo z meridianom pljuč. Moj namen je, da v našo vadbo vključim tudi mojstra Shininga in Tino (zlato evropsko pravkinjo v štirih zdravilnih qigongih), tako da boste deležni tudi njune šole. Tisti, ki vas vadba zanima, se zato javite na moj telefon. Pošljite mi sms s svojim imenom ali pa me pokličite. Vadba bo organizirana preko šole mojstra Shininga. Za vadbo se lahko prijavite tudi na njegovi spletni strani, in sicer s pripisom »Vadba v Trzinu«. Če imate še kakšno vprašanje, me pokličite ali pa mi pišite na elektronski naslov.

Še to: vadba je primerna za vse, ne glede na starost. Če jemljete zdravila, ki lahko povzročijo vrtoglavico, se, prosim, prej posvetujte z zdravnikom in mi pred vajo to povejte, da se dogovorimo, ali je smiselno z vadbo začeti, in da morda najdemo način za drugačno obliko vadbe taijiquana in qigonga. Če imate težave z ravnotežjem (ne vrtoglavico), mi tudi to, prosim, pred vajo povejte. Skupaj bomo našli način, da težavo omilimo in jo z vztrajno vadbo odpravimo.

Miro Štebe

Vsi, ki bi vas vadba taijiquana in qigonga zanimala, se lahko za več informacij obrnete neposredno na Ireno:
Št. telefona: 031 861 961
Elektronski naslov: koncina.irena@gmail.com

TUDI LETOS BO ZANIMIV FOLKLORNI FESTIVAL

V času mariborskega Festivala Lent, v katerega spada tudi festival folklorne "FOLKART", bo tudi Trzin gostil folklorne iz daljnega SALVADORJA in POLJSKE.

Kar štiri folklorne skupine iz Slovenije, poleg obeh folklornih skupin TD Kanja Trzin "Trzinke" in "Skirce", bodo nastopili folklorniki folklorne skupine RAZOR iz Tolmina in Trbovlje ter predstavili plese vseh slovenskih pokrajin.

VABLJENI 3. JULIJA 2015 OB 19. URI NA XIV. MEDNARODNI FOLKLORNI FESTIVAL, KI BO TUDI TOKRAT NA IGRIŠČU OB OSNOVNI ŠOLI TRZIN.

VSTOP BO PROST!

CVETOČE RAZKOŠJE

Tudi uradno smo stopili v poletje, zrak je prežet z vonjem cvetočih dreves, grmov in rož, ki so zaradi obilice cvetov v vseh možnih barvnih odtenkih videti kot v mavrico odeto poletno razpoloženje.

Zdaj je primeren čas, da komisija za urejenost kraja tudi letos opravi ogled in ujame v fotografsko oko vso to dehtečo simfonijo. Vabiva lastnike, sosede in sprehajalce, naj se oglasijo osebno ali po telefonu na št. 01 564-47-30 v Centru Ivana Hribarja, Ljubljanska cesta 12f, Trzin, in prijavijo za ogled svoje izbrane favorite, da bo izbor čim bolj po željah vseh nas. Zadnji petek v mesecu novembru, ko narava počiva in je turobno vreme, pa se bomo ponovno srečali na že 14. prireditvi in uživali ob gledanju kolažev cvetočega razkošja.

**Turistično društvo Kanja Trzin
Dunja Špental, Zinka Kosmač**

Marjan Černigoj – športnik po duši

Naš rojak Marjan Černigoj, smučarski trener hitrih disciplin (foto: TJ)

Marjan Černigoj, smučarski trener svetovnega formata. Sodeloval je z ameriško, kanadsko in rusko reprezentanco. Bil je del jugoslovanske, kasneje tudi slovenske. Nanj so se obrnili celo Korejci. Je Slovenec in Američan. Še vedno je navezan na rojstni Trzin, ki ga za nekaj dni obišče vsako leto. Z globokim vzdihom se spominja svojega otroštva in pravi, da je bilo čisto normalno in lepo ter polno športnih aktivnosti. Otroci so največ časa preživeli v naravi, na prostem. Takrat je veliko družin živelo zelo skromno, nekateri vdani v usodo, drugi trdno odločeni, da se iztrgajo iz povprečja. Tako kot on. Zaradi zgodnje izgube očeta je moral kmalu odrasti, pravi Stanka Jaklič. Že takrat je bil umirjen in še vedno je, odločen, z jasno določenim ciljem, ki si ga zastavi in tudi doseže. Potem gre naprej. Konec maja je obiskal Trzin. Zelo sem bila vesela, da je kljub natrpanemu urniku našel čas za najin pogovor.

Povejte mi kaj o svojih športnih začetkih.

Kot otrok sem se zelo rad ukvarjal z raznimi športi, z atletiko, s strelstvom, z borilnimi športi, rad sem tudi tekkel. Najraje pa sem imel smučanje in nogomet. V osmem razredu sem se pridružil Smučarskemu klubu Mengeš in začel resno trenirati. Tudi tekmoval sem nekaj let, a to je bilo za vrhunske rezultate dokaj pozno. Po srednji šoli sem se odločil za študij na Fakulteti za šport. V drugem letniku sem začel z usmerjeno vadbo nogometa. Po nekaj mesecih vadbe me je profesor doc. dr. Zdenko Verdenik povabil, da igram profesionalni nogomet pri ljubljanski ekipi Ilirija. Istočasno me je profesor dr. Milan Žvan povabil v državno reprezentanco v smučanju, kjer sem bil njegov pomočnik za evropski pokal. Kmalu sem ugotovil, da oboje ne gre, zato sem se posvetil samo smučanju. Tako se je začela moja profesionalna pot. Potem sem bil štiri leta trener jugoslovanske reprezentance, sledilo je eno leto služenja vojaškega roka. Že takrat sem govoril veliko jezikov in tujcem večkrat pomagal pri njihovi logistiki. Tako se je zgodilo, da so me povabili v ameriško ekipo in leta 1986 sem odšel v Ameriko, v Salt Lake City. Konec naslednje sezone 1986/87 sem se tja tudi preselil in tam živim še danes.

Kar trinajst let ste bili del ameriške reprezentance. Kako je bilo?

Ker sem imel strokovno znanje, so me sprva potrebovali za vse. »To bo vodil on, saj zna,« so rekli. V sezoni 1991/92 sem bil že glavni trener fantov v ameriški zahodni regiji. Takrat smo prišli tudi v Maribor na svetovno mladinsko prvenstvo in eden mojih varovancev je postal svetovni mladinski prvak v smuku. Potem sem prišel k ženski ekipi. Tam sem bil najprej pomočnik pri smuku, odgovoren za kondicijo, potem še za tehniko. Tako sem prišel do glavnega trenerja za tehnično ekipo in kasneje do položaja glavnega trenerja vseh ekip. Leta 2003 sem tam zaključil.

Potem sem bil nekaj časa glavni trener lokalnega kluba v Park Cityju. Odprl sem tudi manjše podjetje za opremljanje smučarskih središč in klubov.

Sledila je selitev v Kanado in končno tudi vrnitev v Slovenijo.

Da, povabili so me v Kanado, kjer sem bil trener dve sezoni, do leta 2008. Potem sem prišel v Slovenijo in kot glavni trener hitrih disciplin dve sezoni skrbel za slovenska dekleta. Izredno perspektivne so bile Ilka Štuhec, Maruša Ferk in Mateja Robnik. S temi dekleti smo zelo dobro delali. Imeli smo tudi možnost za medalje (Ferkova in Robnikova) na svetovnem prvenstvu. Potem pa se je v hitrih disciplinah odprlo Tini Maze. Na olimpijadi v Vancouvru 2010 je bila druga v superveleslalomu. Tudi druge so imele možnosti za medaljo, a so vozile preveč z rezervo. Vseskozi pa se je dogajala zgodba s Tino. Prihajalo je do nesoglasij. Predvsem so me motile nedokončane razmere med njeno ekipo in Smučarsko zvezo.

Potem ste odšli k Rusom.

Že v zadnji sezoni s slovensko ekipo sem Rusom veliko pomagal. Svetoval sem njihovemu trenerju, kaj naj svojima tekmovalkama reče. Poleg tega nas je poslušal po radiu, ko smo se pogovarjali. Ni mogel verjeti, da smo osvojili kolajno v superveleslalomu. Rekel mi je: »Ti moraš pa k nam,« kar sem razumel kot šalo. Potem je postajalo dogovarjanje čedalje bolj intenzivno, in tako se mi je zgodila še Rusija. Vedel sem, da bo naslednja olimpijada pri njih, v Sočiju, zato sem se tako odločil. Omogočili so mi tudi dobre pogoje delovanja, od kadrov, financ in ostale podpore, da me je pritegnilo. Vsa štiri leta smo izredno dobro delali. Ta dekleta, ki so bila popolnoma nepripravljena, smo pripeljali zelo daleč.

Kaj delate sedaj?

S Cvetom Jagodicem iz Mengša imava v Salt Lake Cityju zasebno smučarsko ekipo. To so fantje, ki se pripravljajo za vstop v ameriško reprezentanco ali pa na dobro univerzo. Če si zelo dober športnik, lahko na dobri univerzi dobiš tudi do 100.000 dolarjev štipendije. To je zelo pomembno, ker je šolanje v Ameriki izredno drago. Skupaj imava osem fantov, med njimi je tudi najboljši avstralski smučar. Zdajle smo tu, v Evropi, na pripravljalnem taboru.

Njegova sošolka Stanka Jaklič ima lepe spomine nanj: »Kot sošolec je bil prijeten, resen, odgovoren in discipliniran fant, in to je potem z njim raslo tako v osebnostnem kot v profesionalnem razvoju. Zelo sem ponosna nanj. Pri njem spoštujem njegovo strokovnost, odločenost. Je uspešen, je garač. Šel je za ciljem, ki si ga je postavil, in ko ga je dosegel, je šel naprej. Nikoli ni bil sporna osebnost, vedno se je raje umaknil. Če se kdaj srečava, se vedno rada pogovarjam z njim.«

Tudi njegova razredničarka v Mengšu, Majda Ipavec, se ga spominja kot zelo pridnega in delovnega fanta. Po značaju trdnega, odločnega in pripravljene vsakomur pomagati.

Če primerjate ženske in moške v smučarji, s kom je lažje delati?

Skoraj vedno sem vodil ženske ekipe, in jih zelo dobro poznam. Recimo Američanka Kristina Koznik je bila druga najboljša na svetu in slalomu, ko sem bil njen trener. Ženske delujejo na čustveni ravni, moški pa bolj na realni. In temu se mora nekako prilagoditi tudi trenerski sistem. Pri ženskah je zelo pomembno, kako se počutijo. Če so v redu, bo tudi rezultat dober. Če jih pa nekaj moti in tega ne morejo predelati, potem uspeha ne bo. Pri

fantih je pa drugače. Njim je vseeno, samo da je prava situacija. Bolj znajo realno premisliti zadeve, niso toliko vezani na čustva.

Potem morate biti trenerji tudi psihologi?

Da, seveda, vsak dan. Če si z nekom dlje časa skupaj, ga dobro poznaš in veš, katere stvari negativno vplivajo nanj, katere pa pozitivno. Na koncu vse to vpliva na rezultat. To upoštevaš in poskusiš izvabiti iz njih največ, kar se da. Tako jih vodiš do nekega dobrega rezultata.

Vam je znanje, ki ste ga dobili na fakulteti, koristilo?

Je, izredno. To zunaj zelo cenijo. Dobro je, da si teoretično podkovan za katerikoli šport. Ko greš enkrat proti vrhu elitnega športa, potem moraš izkoristiti čisto vse znanje, ki ga imaš. Take šole na zahodu ni. Tu so samo univerze s športnimi smermi, pa še te so zelo ozko usmerjene. Naša fakulteta pa poda izredno široko znanje o športu, teoretično in praktično. Prvih petnajst let sem bil zaradi tega ves čas poleg vsega tudi kondicijski trener.

Tone Zupan se takole spominja njunega sodelovanja: »Vedel sem, da je smučar in da je na Fakulteti za šport. In ko smo imeli leta 1983 na Dobenu nad Ručigajem smučarski tečaj za šolarje trzinske osnovne šole, bilo jih je 40, smo potrebovali učitelje smučanja. Z veseljem je prišel. Dobil je prvo skupino, tiste najboljše smučarje, in že takrat se je izkazal kot dober pedagog. Znal je delati z otroki, pokazal jim je pravo smučanje, prave zavoje. Naučil jih je toliko, da so lahko kasneje prenašali znanje naprej. Drugič sva sodelovala, ko smo na Kravcu pripravili velikonočni veleslalom za domžalski pokal. Pomagal nam je, kot bi bil naš član. Sem ga pa tudi povezal s sosedi in je potem več let treniral njihova fanta, ki sta se kasneje vključila v Smučarski klub Novinar v Ljubljani, kjer je trenirala tudi Mateja Svet. Zdaj sta oba učitelja smučanja.«

Smučanje je zimski šport. Je zdaj čas za počitek?

Počitka je pri smučarji zelo malo. Tekmuje se do konca marca, potem začnemo preizkušati opremo za naslednje leto. Najboljše testiranje je v aprilu, ko je še »stara« zima, snežni pogoji so še dobri in tekmovalci so še na visokem nivoju svojih tehničnih sposobnosti in imajo še vedno dovolj kondicije, da dobro preizkusijo opremo. Potem pride zaslužen čas za počitek, in sicer 2 do 3 tedne. Po prvem maju pa vse ekipe začnejo s pripravami na novo sezono. Najprej z osnovno, kondicijsko pripravo. Potem sledijo prve priprave na smučeh, navadno v Avstraliji, na Novi Zelandiji, v Čilu. Telesu se ne sme pustiti, da predolgo počiva.

Kako gledate na svoje treniranje – kot na službo ali način življenja?

To je način življenja, ker nam je to, kar delamo, všeč. Dlje si v tem, bolj postaja ta način življenja zate služba. Sploh, če odgovarjaš za več stvari, od kadrov do rezervacij hotelov, prevoznih sredstev. In ko greš že desetič v Čile, Novo Zelandijo, Švico, na to ne gledaš več kot na potovanje, ampak kot na obveznost, in misliš na to, kaj vse je potrebno postoriti pred odhodom.

Boste še dolgo vztrajali?

Nekaj časa še bom. Mi je še vedno zelo všeč in še vedno mi pomeni poseben izziv. Dokler mi zdravje in energija služita, bom še vztrajal.

Razmišljate kdaj o tem, da bi nekoč prišli nazaj v Trzin?

Da, razmišlja že. Dokler sem še aktiven v smučanju, bom ostal v Ameriki. Potem pa morda. Poletja bi z ženo preživljala v Slo-

veniji, zime pa v Ameriki. V Salt Lake Cityju smo na robu puščavskega in gorskega podnebja. Tam so poletja izredno vroča in suha, kar je zelo neprijetno, čeprav nismo nikoli doma. Zime so pa boljše. Veliko je snega in veliko možnosti za delo in rekreacijo. Tukaj v Trzinu pa bi bila poletja zaradi bližine morja in hribov.

Kateri pripetljaj ali dogodivščina vam je ostal najbolj v spominu?

Ah, tega je veliko. Zanimivo je, kako se lahko osvoji olimpijska kolajna. Ni vse v načrtovanju in predvidevanju, ampak se lahko zgodijo različne nepredvidljive stvari. Ko smo bili leta 1998 v Naganu, je proga za superveleslalom postavil ruski trener. Proga je bila zelo odprta in zadnji trenutek smo se odločili za smukaške smuči. To je bila prava odločitev, saj je zlato kolajno dobila prav naša Picabo Street. V ostalih reprezentancah se je za to odločil še avstrijski trener in njegova tekmovalka je za pičlo stotinko sekunde osvojila srebro. Imel je 4 tekmovalke. Dvema je dal smukaške smuči, dvema pa smuči za superveleslalom. Obe s smukaškimi smučmi sta bili veliko boljši.

Na olimpijskih igrah leta 2002 v Salt Lake Cityju pa so se razmere obrnile proti nam. Takrat je bila Picabo Street še vedno ena najboljših smukačic na svetu, na vseh treningih je bila prva. Ko smo šli na tekmo, je bila polna energije. Imela je tudi dobro startno številko glede na pogoje na progi. Vedeli smo namreč, kdaj zapiha veter. Pričakovali smo zmago. Tekma je bila prav zaradi vetra odpovedana. Naslednji dan pa je bilo vse drugače. Dobil smo slabo startno številko, nad 15. Vedeli smo, da bo pri njeni vožnji pihal veter. Tekmovalka je bila popolnoma izpraznjena in ni imela več možnosti, da se zbere. Pri številki 12 je zapihal veter, in tekma je bila odločena. Nič nismo mogli. Pikabo je sicer vodila polovico proge, ko pa je prišla na vetrovni del, so se ji nabirale sekunde, in tako smo ostali brez medalje.

To so stvari, ki jih gledalci pred zasloni ne vidimo in ne poznamo.

Mi pri tekmovalkah že pred tekmo, ko vstanejo, vidimo, kako so razpoložene. In že takrat lahko nekako predvidimo rezultat. Smučajo vse približno enako. Tista, ki hoče uspeti, ima vse podrejeno temu cilju. Zelo so pomembne karakterne lastnosti tekmovalcev. Kdor se zna bolj zbrati, veliko več tvega, in lahko tudi prej uspe.

Marjan Černigoj se ne izpostavlja rad. Njegovo zasebno življenje je skrito javnosti. Tudi sicer ni veliko napisanega o njem. Še takrat, ko se na spletu pojavijo zapisi, so informacije nepreverjene, napisane senzacionalistično, kar ga zelo žalosti. To znova potrjuje dejstvo, da vsem podatkom »strička Google« ne gre povsem zaupati. Še vedno je najpomembnejši osebni stik. Takrat dobiš občutek, kakšna je oseba, s katero se pogovarjaš. Na pogovor z Marjanom Černigojem sem šla z velikim strahospoštovanjem. Spoznala pa sem umirjenega in prijetnega človeka, ki mu dolgoletna in trdna zveza z ženo, ki traja vse od odhoda v Ameriko, ter seveda šport in narava pomenijo vse. Uspehi v športu pridejo in gredo, pravi. Pomembno je le, kdo ostaja z nami. V dobrem in slabem.

Tanja Jankovič

NAPOVEDNIK TURISTIČNEGA DRUŠTVA:

4. 7. 2015	Pohod na Košutno Zbor ob 7.00 pri župnijski cerkvi	TD SMD
15. 8. 2015	Rokodelski praznik VELIKA PLANINA	TD Kanja

Slovo letošnjih devetošolcev

Letošnja generacija devetošolcev, generacija 2006-2015, je zaključila šolanje na naši osnovni šoli. V petek zvečer, 12. junija, so na valeti, ki je bila kot po navadi v telovadnici, pripravili svojim družinam, učiteljicam in učiteljem ter ravnateljici zaključno prireditev. Njihovemu vabilu se je odzval tudi župan. Tako se je za njih končalo obdobje guljenja klopi in druženja v osnovni šoli, njihovo brezskrbno in igrivo otroštvo v domačem kraju. In po zasluženih počitnicah bodo v novem, neznanem okolju stopili novim izzivom naproti.

Priprave na valetu so se začele že dolgo pred tem, ko so se v mali telovadnici učili zapletenih plesnih korakov. Vsak petek popoldan so pridno plesali in pilili svoje plesno znanje, s katerim so nas razveseljevali ta večer. Poleg obvezne četvorke so odplesali še valček, ča ča ča in zaključni ples, ki so ga s pomočjo plesne učiteljice sestavili posebej za to priložnost. Živa in Miša sta ob spremljavi kitare, na katero je igrala Patricija, čudovito zapeli nežno pesem. Zelo zanimiv je bil kolaž slik, kjer so prikazali svoje dogodivščine iz devetih let. Presenetili so tudi vsak s svojim videoposnetkom šolskega vsakdanjika. Ravnateljica in razredniki so razdelili pohvale za sodelovanje pri športu, drugih projektih ter za vsa dosežena srebrna in zlata priznanja. Devetošolci so se prijazno in z rožico zahvalili vsaki učiteljici posebej, ki jih je spremljala na njihovi osnovnošolski poti, na koncu še svojima razrednikoma. Učencem so vso srečo zaželeli tudi ravnateljica Helena Mazi Golob, župan Peter Ložar in razredničarka 9.a Andreja Rotar. Prenekatero dekleško oko je bilo na koncu solzno ob spoznanju, da je to njihovo dokončno slovo.

Prav tako čustven je bil tudi njihov zadnji dan na šoli, ko so devetošolci dobili še zaključna spričevala in tako zadnjič prestopili prag osnovne šole. Naj jih na njihovi novi šoli in tudi drugje spremlja sreča.

Tanja Jankovič

Bronasti Žan Podboršek na jubilejnim 20. svetovnem pokalu WAKO Bestfighter

Slovenska kickboxing reprezentanca se je od 5. do 7. junija 2015 udeležila enega najmočnejših kickboxing turnirjev na svetu, 20. Svetovnega pokala Bestfighter v Riminiju v Italiji, ki je potekal pod okriljem WAKO organizacije, kjer je letos nastopilo nad 2000 tekmovalcev.

Na podlagi nedavne osvojitve naslova državni prvak in številnih medalj z mednarodnih tekmovanj je bil v reprezentanco Slovenije povabljen tudi naš 16-letni soobčan Žan Podboršek, član športnega društva SONKAL iz Mengša, ki že 10. leto deluje pod okriljem trenerja Ivana Budimirja.

Žan se je že v svojem krstnem nastopu na tako velikih tekmovanjih povzpел na zmagovalni oder z osvojitvijo bronaste medalje in se tako na najboljši možen način zahvalil selektorju Bojanu Korošču ter trenerju Igorju Packu (pri katerem Žan dodatno trenira v Ljubljani) za izkazano zaupanje ter ju postavil pred neizogibno odločitev, da ga uvrstita na seznam izbrane vrste, ki bo konec avgusta nastopila na evropskem prvenstvu v španskem San Sebastianu.

Desno Žan Podboršek (Foto: Kickboxing zveza Slovenije (KBZS))

Tina Strojan

12 ur košarke ZELE : JANO za pokal JIMI

Športno društvo Trzin je 23. maja 2015 s pomočjo ŠHD Zorica organiziralo, letos zaradi dežja v telovadnici OŠ Trzin – memorial – športno-rekreativni dogodek – 12 ur košarke ZELE : JANO za pokal JIMI, ki je potekal tako, da so prve ure igrali otroci, mlajši od 11 let, eno tekmo so odigrale starejše deklice pod 15 let, zadnjo tekmo, dolgo sicer 5 ur, pa so odigrali člani.

Povabilu na turnir dečkov so se prijazno odzvali klubi: KK Helios Domžale, KK Mavrica Kamnik, ŠD Slovan in KK Medvode. Mladi igralci so prijetno presenetili z bogatim košarkarskim znanjem, športnim odnosom in kolektivno igro tako v obrambi kot v napadu. Turnir je potekal po sistemu vsak z vsakim, skupaj 6 ur. Igrali so po starem sistemu 2-krat 20 minut, tako da so se ekipe menjavale točno na uro, trenerji pa so morali ubrati dobro taktiko, da so mladi upi primerno razporedili moči. Kot bi organizator vedel, je bila zadnja tekma tudi tekma za prvo mesto. Na koncu so se za najboljšega tega dne izkazali: ŠD Slovan, na drugem mestu ekipa KK Domžale, na tretjem KK Kamnik in na četrtem mestu KK Medvode. Organizatorji in prijazni sponzorji dogodka so za vse nastopajoče zagotovili bogate praktične nagrade, malico in pijačo. Še najbolj so bili osvojenega pokala veseli otroci, ki so ga prejeli iz rok trzinskega župana Petra Ložarja. Pokal je bil za marsikoga prvi osvojeni v življenju – tako da se je potočila tudi kaka solzica od ganjenosti in sreče.

Komentar ob turnirju dečkov: Makuc Bojan, trener ŠD Slovan: »Vse je bilo super. Upam, da se še srečamo v takem športnem vzdušju, v igri, ki jo imajo otroci najraje. Vsi smo bili zelo zadovoljni. Hvala!«

Z 12-urnim košarkarskim turnirjem so nadaljevala dekleta. Med seboj so se pomerile igralke ŽKK Domžale in ŽKK

Novo mesto, boljša ta dan so bila dekleta iz KK Novo mesto. Gledalci so uživali v lepi košarkarski predstavi, dekleta pa so pokazala, kaj pomeni borbenost.

Ob 16. uri so se na igrišču zbrali člani. Z minuto molka so počastili spomin na prijatelje. Turnir je namreč posvečen, kot pove ime samo, prijateljem, ki jih ni več z nami: Tadeju Zevniku-ZELE, Kristjanu Miklavčiču-JANU in Tomažu Trtniku-JIMU. Turnirju so prisostvovali sorodniki vseh treh prijateljev, prvo žogo ob odprtju turnirja je vrgla Nuša Zevnik, prvi koš pa je dal Stane Zevnik. Tudi spominska tekma je bila prava

paša za oči, saj so po večini vsi igralci bivši odlični košarkarji in so s svojo iskrivo in nagajivo igro ter bogatim košarkarskim znanjem spomnili, kako so včasih usvajali naslove. Na obeh straneh se je na 5-urni tekmi zvrstilo 70 košarkarjev. Letos je prehodni pokal JIMI, ki je sestavljen iz treh žog, športov, s katerimi se je ukvarjal JIMI – ameriški nogomet, nogomet in košarka – šel v roke predstavnikom ekipe JANO, ki so bili tega dne boljši, kar pove rezultat 417 : 348.

Ob košarkarskem turnirju so se med seboj prijateljsko pomerili tudi nogometaši. Ti so kljub dežju odigrali nogometno

tekmo na zunanjem igrišču in tako prispevali k veličastnosti dogodka.

Na koncu rezultat ne šteje veliko, saj je važen spomin, zmagalo pa je, kot vedno, PRIJATELJSTVO.

Na tem mestu bi se zahvalil Johniju za vso nesebično pomoč, vsem prostovoljcem, igralcem in prijaznim sponzorjem, ki so nam pomagali pri organizaciji dogodka: WURTH, MAAR, AS DOMŽALE, SOFTNET, ŽIGA KOSMAČ, s. p., MARCHE, Stele Plesk, d. o. o., in ZAVAROVALNICA TRIGLAV, d. d.

Matjaž Erčulj

Spet srečanje ljubiteljev starih traktorjev

Društvo kmetijske tehnike Slovenije je s Kmetijskim inštitutom Slovenije in Centrom za razvoj kmetijstva in podeželja v soboto, 13. junija, v Jablah organiziralo tradicionalno srečanje ljubiteljev stare kmetijske tehnike. Tudi letos so prireditev pripravili na travniku pod gradom, ljubitelji stare kmetijske tehnike pa so na ogled pripeljali več kot 200 starih kmetijskih strojev, med katerimi je bilo največ traktorjev. Nekateri od starih lepotev se ponašajo že s častitljivimi letnicami izdelave, večina razstavljenih traktorjev pa je še vedno v voznem stanju. Ko so v Jablah začeli pripravljati takšna srečanja, med kmeti še ni bilo pravega odnosa do stare kmetijske tehnike. Stare, dotrajane traktorje in druge stroje so večinoma oddajali na odpad, prodajali tujim zbiralcem ali pa jih kje prepustili žalostnemu koncu. Prav srečanja, kot je jabelsko, so kmečkim go-

spodarjem pokazala, da imajo takšni stroji še vrednost, da sodijo v zakladnico naše tehnične kulture. Tudi po zaslugi srečanj v Jablah, ki so največja takšna srečanja na vzhodni strani Alp, se zdaj starih traktorjem večinoma piše bolje kot nekoč. Ljubitelji obnovijo marsikak odslužen traktor. Na srečanju v Jablah je bilo mogoče videti, kako so se traktorji od nekdanjih strojev na parni pogon počasi razvijali v vsestransko uporabna in močna kmečka delovna orodja, kot jih poznamo sedaj. Tudi letos so se traktoristi pomerili v spretnostni vožnji, strokovna komisija pa je ocenjevala ohranjenost in videz razstavljenih eksponatov. Organizatorji so poskrbeli tudi za pestro obsejmsko dogajanje in za veselo druženje vseh, ki so ponosni na tradicijo in kmečko življenje.

MŠ

Trznfest je bil star 15 let!

15. Trznfest je minil, organizatorjem je delal težave le začetni muhasti petek, 15. maj, ko so morali dogajanje prestaviti v dvorano kulturnega doma. Sobota, ki je bila najbolj pester dan, pa je že v sončnem vremenu ponudila kopico dogajanj tako za otroke kot za ljubitelje etno ter pop-rock glasbe v ritmih Katanije in Društva mrtvih pesnikov.

Obisk je bil dober, sploh so organizatorji KUD-a Franca Kotarja zadovoljni nad letošnjo zasedenostjo dvorane ob predstavah in predavanjih, saj smo jo dodobra zapolnili. Več kot očitno je, da komedija privabi veliko ljudi, če pa gre za znana imena ali uprizoritve znanih tekstov, pa še toliko bolj.

Letos so na prireditvi »Trzn' za slavo« zmagali Night Flight, mladi glasbeniki iz Velenja, na prireditvi Trzinski talenti pa Tanea Lipovšek z igranjem na ksilofon. Na ledeni dirki je tekmovalo 10 dvojic, prve tri so poleg nagradnih paketov naših sponzorjev dobile tudi pokale, ki jih je priskrbel letošnji soorganizator Športno društvo Trzin.

Več kot besede pa o dogajanju na Trznfestu povedo fotografije, ki jih je v objektiv ujel Peter Hudnik.

Vidimo se prihodnje leto, ko bomo praznovali sladkih 16 let!

(bl)

Prvi Trzinski talent na ledolomilcu med festivali

Med letošnjim okroglim, to je 15. TrznFestom smo zopet prebijali led, med najopaznejšimi novostmi pa je bila zagotovo prireditev za otroke Trzinski talent. Ko smo organizatorji letošnjega festivala načrtovali program, smo se strinjali, da otrokom namenimo večji del programa kot v preteklih letih. Hitro smo se odločili, da na program prvič uvrstimo Trzinski talent, saj verjamemo, da ima mnogo otrok v Trzinu in bližnjih občin talente – skrite ali pa že odkrite. Nastopajočih nismo želeli analizirati in ocenjevati, saj je bil namen dogodka ta, da se posamezniki in posameznice ter skupine (letos sta bila to dva dueta – pevski in igralski) med 5. in 15. letom opogumijo, pokažejo svoje talente, predvsem pa da se zabavajo, zato smo obdarovali vse nastopajoče, občinstvo pa smo naprosili, da s ploskanjem določi, kateri trije nastopajoči naj prejmejo dodatne sponzorske nagrade.

Nastopajočim je Osmir Ružnič-Ružko na šaljiv način pomagal, da so se sprostiti na odru, in tako je Tara Djordjevič s svojim nastopom energično ogrela publiko s pesmijo pevke Zane Dodirni mi koljena, v zahvalo pa ji je občinstvo dodelilo tudi 3. dodatno nagrado sponzorjev (nahrbtnik spletne trgovine MojaDvojčka.si). Tia Lipovšek nas je zasanjala z zimzelenčkom Ljubezni dan skupine Pepel in kri, Eva Verbovšek pa je pozdravila sonce s pesmijo Pomlad pevke Claudie. Nina Jankovič in Lea Goričan Pavlovič

sta odlično odrepali in odpeli pesem, ki govori o medvrstniškem nasilju, z naslovom Hopeful dueta Bars and Melody. Tanea Lipovšek je dokazala svojo nadarjenost za igranje na klavirju z uverturo v opero Carmen in si po mnenju poslušalcev zaslužila 1. dodatno sponzorsko nagrado (fotografiranje po želji, ki ga podarja Photomachina). Med nastopajočimi je bil tudi igralski deklinski duet, članici pa prihajata iz bližnjih občin. Duet sestavljata Ana Tara Pirnovar in Tinkara Vrhovnik, ki sta pripravili zabavno igralsko miniaturo Policaj in ropar in prejeli 2. dodatno sponzorsko nagrado (vrednostni bon za nakup v trgovini Sons and Daughters).

Vsi nastopajoči so bili deležni huronskega ploskanja, saj so premagali morebitno tremo in na odru dali vse od sebe ter bili res odlični. Ne dvomimo, da bomo v kratkem še slišali za nekatere od njih, saj nam je majhna ptička prišepnila, da so bili na dogodku prisotni tudi lovci na talente iz največje slovenske komercialne televizijske postaje.

Sonce je sijalo, zabavali smo se, organizatorji, občinstvo in nastopajoči smo uživali, talenti pa so bili tudi veseli daril naših sponzorjev. Odločitev je zato že padla – namreč tudi naslednje leto Trzinski talent bo!

Saša Hudnik

Po končanih nastopih so se vsi nastopajoči zbrali na odru, kjer so prejeli darila. (Foto: Peter Hudnik)

Premiera študentske dramske skupine

To, to, to ... portret!

Ogledali smo si še zadnjo premiero domačega kulturnega društva te sezone. V soboto, 13. junija, nam je v večernih urah »študentski oddelek« KUD-a predstavil novo povsem avtorsko predstavo To, to, to ... portret! Glavna tematika predstave je

umetnost oziroma njegova podvrsta slikarstvo. Zgodba govori o slikarju, njegovem prijatelju dr. Dimitriju Frušiču in zahtevnem naročniku – plemiški družini Moscon. Gledalec spremlja odnose, ki se spreminjajo z nastajanjem umetnine. S tem mu prikaže vpliv umetnosti na človeka, prav tako pa spoznava vrednote mladih in samo vrednost umetnosti. Zgodbo lepo nagraja odlična igra s sproščenimi dialogi, v medprizorih pa so igralci taki, kakršni so v vsakdanjem življenju. Vrednost igri dajejo tudi dodelani komični prizori. Predstava je zaokrožena v celoto z enostavno scenografijo in elegantno kostumografijo v belem. Posebnost predstave je drugačen pristop k ustvarjanju in izvedbi, saj je nastala kot posledica predloga Narodne galerije, da bi uprizorili predstavo na temo slovenskega slikarstva. Igralci so si za svoje raziskovanje izbrali življenje in delo uspešnega slovenskega slikarja Jožefa Tominca. Skupino petih igralcev je kot mentorica usmerjala in spodbujala profesionalna režiserka Tatjana Peršuh. Igrajo: Jure Aljančič, Nina Goropečnik, Mariša Jagodič, Aleksandra Kmetič in Matevž Peternel. Oglejte si ponovitev poučne in zabavne predstave, resnično vredne ogleda, v nedeljo, 21. junija 2015, ob 20. uri v KUD-u Franca Kotarja Trzin. Vstopnina bo 8 evrov. Toplo vabljeni v naš skromen teater z dušo.

Ana Pirc

Tema v dvorani, luč na odru, akcija!

Bližajo se poletne počitnice, z njihovim prihodom pa za to šolsko leto tudi Mini dramska šola zaključuje s svojimi programi za različne starostne stopnje. Poleg tega, da so »vaje« (kot poimenujemo naše urice) zanimive in zabavne, za otroke pomenijo še marsikaj drugega. Pri igri se namreč razvija domišljija, pri igranju se razvijajo sposobnosti komunikacije, preko igre pa se otroci tudi marsikaj naučijo o sebi. Marsikateremu otroku se izboljša samopodoba, učijo se jasno izražati, preko dela v skupini se razvijajo veščine sodelovanja med člani skupine, več pa se tudi sposobnost koncentracije. Mladi igralci raziskujejo svoj glas in se učijo, na kakšen način lahko uporabijo svoje gibe na odru. Raziskujejo like, se spoznavajo z improvizacijo. Spoznavajo, kako različni žanri vplivajo na njihove like. In še marsikaj.

PROGRAMI MINI DRAMSKE ŠOLE IN KAJ SMO USTVARJALI V PRETEKLI SEZONI

Mini dramska šola je prvič odprla svoja vrata v trzinskem kulturnem domu v šolskem letu 2013/2014, ko je trinajst mladih igralcev od 6. do 12. leta starosti navdušilo svoje starše, sorodnike, prijatelje ter druge gledalce s predstavo Kdo si upa podreti vi-gvam?, ki je na poseben način, razumljiv otrokom, obravnavala odnos ljudi do okolja in živali.

Ker je po poletnem premoru željo po vpisu v Mini dramsko šolo v šolskem letu 2014/15 izrazilo še več otrok, smo oblikovali tri skupine. Dve smo po starosti razdelili na 6–9 let (prva triada – »MDŠ 1«) in 10–14 let (druga in tretja triada – »MDŠ 2«), ki sta namenjeni predvsem spoznavanju in učenju osnovnih dramskih in gledaliških tehnik preko igre ter je v njiju več poudarka na pedagoškem delu. V vsaki od teh dveh skupin smo za starše pripravili dve produkciji – ob polletju in ob zaključku.

Polletna produkcija mlajše skupine je prikazala dramatisirano delo Renate Ucmán z naslovom Ana in mačji strah, ki otroke uči, na kakšen način se je možno soočiti s strahom. V zgodbi se deklica Ana zelo boji mačk, ko pa se enkrat zbudi v mačji deželi, kjer je vsaka mucka zelo prijazna, opravlja svoj poklic in ve veliko o tem, kako premagati strah, ugotovi, da se je končno nehala bati mačk.

S starejšo skupino smo ob polletju v dvorani kulturnega doma ustvarili vzdušje, ki ponoči vlada v muzeju voščenenih lutk. Čuvaj muzeja je gledalce popeljal v mnoge razstavne sobe, kjer so voščene lutke prikazovale različne poklice. Ker pa je imel čuvaj čarobne moči, je voščene lutke za nekaj časa tudi oživil. Posebnost je bila ta, da so igralci ob podpori mentoric sami ustvarjali svoje like in se odločili, na kakšen način jih bodo prikazali, ne da bi se pri tem zanašali na kostume, rekvizite ali naprej pisan tekst.

Tretja skupina »Show« je namenjena mladim igralcem, ki so ob vpisu dopolnili že vsaj 10 let in so se pripravljani »na polno« angažirati tako v aktualni predstavi kot tudi skupini sami. To skoraj neizogibno pomeni tudi občasne dodatne vaje in pripravljenost na sodelovanje na različnih festivalih oziroma tekmovanjih. Skupina Show namreč ni zasnovana več kot šolska, temveč kot dramska skupina. Predstava, ki smo jo pripravili v sezoni 2015/16, govori o radovedni deklici Vidi, ki nikamor ne gre brez svojega

namišljenega prijatelja Nanija. Nekega dne se brez vednosti svoje varuške odpravi raziskovat, od kod prihaja voda. Na svoji poti Vida in Nani srečata nenavadna in zanimiva govoreča bitja, kot so zlovoljni Krap, hip hop Raca, živahna Rakovica ter poduhovljena Kapljica. V uprizoritvi smo dali velik poudarek na songe, ki smo jih tudi uglasbili in koreografirali.

Za zaključek tekoče sezone smo s skupinama MDŠ 1 in MDŠ 2 pripravili dve produkciji, v katerih se najmlajše igralke spogledujejo z muzikalom, starejša skupina pa se poigrava z žanri. Igralke MDŠ 1 so nas s pesmijo in pravljimi liki popeljale skozi vse štiri letne čase, začeniši z jesenjo, saj tudi Mini dramska šola odpre svoja vrata vsako jesen. Skupina MDŠ 2 je v sklopu zaključne produkcije uprizorila dramsko besedilo Jožeta Kranjca z naslovom Predavanje. Gre za krajše zabavno besedilo, ki je bilo napisano v petdesetih letih prejšnjega stoletja, govori pa o fantku, ki s svojo navihanostjo prelisiči poslušalce, ki so prišli poslušati predavanje o koloradskem hrošču. Show skupina je za zaključek gledalcem predstavila nekaj improvizacijskih disciplin, ki so si jih sami izbrali: Stop, Crkni!, Sinhro in Eksotičen šport.

KAJ BOMO PA DRUGO LETO DELALI?

V sezoni 2015/16 bodo še naprej aktivne obstoječe skupine, nekateri otroci bodo prešli v starejšo skupino, pričakujemo pa seveda tudi nove prvošolce, ki bi želeli spoznati svet gledališča. Seveda pa so dobrodošli tudi drugi otroci, ki jih zanima, kaj se dogaja med našimi vajami, pa tega do sedaj še niso sami preizkusili.

Poleg tega je že kar nekaj staršev izrazilo interes, da bi dramske urice privoščili tudi našim najmlajšim, torej predšolskim otrokom. Zato s šolskim letom 2015/16 uvajamo novost, in sicer bo to program za predšolske otroke od 4. – 6. leta. V septembru bomo pripravili uvodno srečanje, da se bolje spoznamo, odgovorimo na vaša vprašanja in že kar takoj preizkusimo nekatere igrice, ki so otrokom tako zelo všeč.

Več o Mini dramski šoli in skupini Show si lahko pogledate tudi na njihovi FB strani: www.facebook.com/minidramskasola

SH

Orkestracija med top sedem ljubiteljskih predstav Gorenjske!

Dob pri Domžalah, 19. junij 2015

Poleg nedavnih uspehov Show skupine domači gledališniki beležijo tudi ponovni uspeh skupine odraslih, ki se je s predstavo Orkestracija uvrstila na regijsko srečanje gledaliških skupin Gorenjske, na 18. festival gorenjskih komedijantov.

Tako so več kot izvrstno nastopili v petek, 19. junija 2015, ob 21. uri na zunanem prizorišču Letnega gledališča Dob (pri Domžalah), kjer si je selektor za državno srečanje ogledal sedem predstav. Držimo pesti, da se trzinski odrohodci uvrstijo tudi naprej!

(bl)

Mladi igralski člani

Za nami je še en uspešen zaključek sezone. Tokrat pri Mini dramski šoli, za katero ste gotovo že slišali. Zakaj uspešen? Na vroč poletni torek, 9. junija, smo bili deležni odlične popoldanske sprostitve. Vse tri skupine Mini dramske šole so naredile vsaka svojo zaključno produkcijo. MDŠ1 je pripravila prisrčno predstavo Štirje letni časi. Uporabili so veliko rekvizitov, kot so rože in morje, samo zgodbo pa so podprli s priredbami znanih pesmi, ki so jih zapeli. Kljub zahtevnosti so otroci odlično držali koncentracijo, saj so se po začetni tremi hitro sprostiti in uživali. Sledila je predstava MDŠ2 Predavanje o koloradskem hrošču. Zabavna vsebina, ki se odvija v šolski učilnici, nas je nasmejala in večje otroke vrnila v šolske klopi. Mali igralci so bili lepo povezani in dinamični. Pri obeh predstavah moramo pohvaliti tudi kostumografijo. Zadnja pa je nastopila skupina SHOW s prikazom oziroma predstavitev štiri improvizacijskih tehnik. Za vsako tehniko je bilo tri minute časa. Prva je bila igra Stop, sledila je igra Sinhronizacija, nato igra Crkn in Eksotični šport. Nastopajoči so bili fantastični, neverjetno iznajdljivi in zelo komični. Vse opisano je po vsakem nastopu potrdilo bučno ploskanje polne dvorane. Dogodek se

je zaključil s podelitvijo diplom vsem članom in zaključno pogostitvijo s čokoladno-jagodno torto. Mini dramska šola resnično dobro deluje. Je poučna, zabavna, sproščujoča in kar šteje največ – otroci jo obiskujejo z velikim veseljem. Ne bom se čudila, če bo ena skupina naslednjo sezono več.

Ana Pirc

Poletne gledališke delavnice ob reki Nadiži za osnovnošolce

Med **12. in 18. julijem** ter med **2. in 9. avgustom** Zavod Azum, ki ima sedež v Trzinu, organizira poletne gledališke delavnice za **osovnošolce od četrtega razreda naprej**. Delavnice, ki bodo organizirane v obliki tabora ob reki Nadiži, bo vodila Saša Hudnik (mentorica v Mini dramski šoli KUD-a Franca Kotarja v Trzinu, vodi pa tudi igralski tečaj v Plesni šoli Urška v Domžalah). Poglavitni namen delavnic je spoznavanje dramske igre preko ustvarjanja, improvizacij in druženja v naravnem okolju. Tabor je primeren tako za začetnike kot za tiste malo bolj izkušene.

Kaj bomo počeli? Dvakrat dnevno po dve uri bodo potekale dramske delavnice, kjer bodo udeleženci pridobivali in gradili veščine izražanja, improviziranja in nastopanja, delavnice pa bodo izvedene na igriv in prijazen način. V vmesnem času se bomo kopali v reki, igrali družabne igre, preizkusili se bomo v prilju-

bljeni ustvarjalni dejavnosti grajenja skulptur iz rečnih kamnov, oblikovali kostume oziroma maske za končno produkcijo, spoznavali bližnjo okolico, seveda pa tudi brez jedače in pijače ne bo šlo. Možne so tudi športne aktivnosti, kot je odbojka na mivki, namizni tenis, košarka. Ob večerih se bomo zbrali ob ognju, da podoživimo lepe vtise dneva, zapeli kakšno pesem ob spremljavi kitare ali pa pustili domišljiji prosto pot in se pogovarjali o legendah teh krajev, ki imajo bogato izročilo.

Prijave na tabor potekajo do 30. junija 2015.

Več informacij o taboru najdete na povezavi: <https://poletnitabori.wordpress.com/>, za dodatne informacije lahko pa tudi pokličete na 040 397 252 ali pišete na zavod.azum@gmail.com.

SH

Postajamo potopisni sladkusi

Čeprav imamo v Trzinu že dolgoletno tradicijo potopisnih predavanj, lahko mirno zapišemo, da toliko predavanj o potepanjih po svetu kot letos, še nismo imeli. Predavanja je redno mesečno organiziralo kulturno društvo, ob tem pa so kar nekaj predavanj pripravili tudi planinci, turisti in upokojenci. Še zlasti Kulturno društvo Franca Kotarja je v Trzin letos privabilo nekaj dobrih predavateljev, kot sta npr. mojstra fotografije in pri-

povedovanja Zvone Šeruga in Arne Hodalič, prav dosti pa niso zastajali tudi drugi predavatelji, ki so jih pred trzinsko občinstvo povabila druga društva. Arne Hodalič je v sklopu festivala Trzn 'fest pred dobro zasedeno dvorano KUD-a predaval o svojih večletnih obiskih Indije. Verjetno je res eden naših najboljših poznavalcev te podceline. Arne gre tja tudi po službeni dolžnosti, zato je lahko med predavanjem predstavil kar nekaj zgodb o življenju v Indiji, zelo zanimivo pa je bilo tudi predavanje že uveljavljene trzinske predavateljice in popotnice Biserke Čičerov o sultanatu Omanu. Biserka je v sklopu skupnih predavanj turističnega in planinskega društva prikazala posnetke z izleta skupine članov domžalske Univerze za tretje življenjsko obdobje Lipa. Na potovanju v deželo na skrajnem vzhodu arabskega polotoka je Biserko spremljalo več Trzincev, Oman pa jih je navdušil s svojimi mesti, trdnjavami, puščavo in tamkajšnjimi vodami. Oman je bogata arabska država, zato je zanimivo videti, kako so nekdaj revno deželico spremenili v puščavsko državo z zavirljivo urejenimi mesti in solidno razvitimi pogoji za življenje.

MŠ

TrznFest in Matjaž Javšnik

Ena trzinska štorija

V nedeljo, 17. maja, sem po zelo zabavnem stand upu Striptiz poklepetala s samim avtorjem Matjažem Javšnikom. Znani komik je končal Gledališko in lutkovno šolo v Ljubljani, prepoznaven pa je postal predvsem po nepozabni vlogi Izidorja v nanizanki TV Dober dan. Videli smo ga v raznih kratkih in celovečernih filmih ter slišali v radijskih oddajah. Igral je tudi v ansamblu komedije 5moških.com ter je večkratni prvak Impro lige. Trenutno ga lahko spremljamo kot Smiljana v nadaljevanki Ena žlahtna štorija.

Zanima me, kaj vas je navdušilo za teater, igro? Kakšen poseben dogodek?

Meni je to življenje samo pripeljalo. Nikoli nisem vedel, kaj bom, ko bom velik. Edina želja mi je bila, da bi bil logar, da bi lahko objemal drevesa. Bil v planinskih kočah in zmerjal ljudi, ko bi bil pijan. Potem bi si pa odpustke kupoval tako, da bi častil zadnjo rundo. Tako, potem me je pa zaneslo drugam. To je moj hobi. Ja, resno! Saj jaz bi se vpisal na gozdarsko šolo, samo me niso sprejeli, ker sem takrat preganjal ravnateljovo hčerko (smeh).

Koliko je bilo resnice v današnji predstavi? O družini, o raznih doživetjih, dogodkih?

Danes? To je bilo vse res. Jaz nisem kreativec, jaz si ne znam izmisliti. Jaz samo beležim življenje. Ga podajam v prvi osebi ednine.

Danes ste že tretjič nastopili v Trzinu, kako se počutite in kako vam je všeč pri nas?

Ja, v tretje gre rado, danes sem imel tudi prijatelja Rada v dvorani. Tako da to drži. Pred dvajsetimi leti smo prijateljevali s fanti iz dveh skupin, Francka in potem Cizamo. »Fajn« je bilo in rad se vračam v Trzin, meni je všeč. Sami krasni fantje, pozitivci, topli ljudje. Z njimi sem se vedno rad družil. Vedno je bilo prijetno v njihovi družbi.

Sama sem odraščala z nanizanko Tv dober dan, ki se je resnično usidrala v spomin gledalcev. Vedno se je vsi zelo radi spominjamo, prav tako kot njenih likov. In Izidor je prav gotovo lik, ki je ostal globoko zasidran v vseh nas. Se vi tudi še spominjate Izidorja? Kje je on danes?

Zdaj ne mene kriviti za frustracije (smeh). Ja, v meni je še vedno, itak. V vse vloge daš notri del sebe.

Kilo dreka še vedno požete?

Uff, ne, ker imam otroke, pa se nekako to zdaj ne spodobi.

Kaj pa pod tušem ali pa v avtu?

Kilo dreka, glej, tudi na straniščni školjki ne bi pel, tam bi kvečjemu zapel Poletje v školjki.

Se spomnite teksta te pesmi?

Seveda se, saj sem ga jaz posnel (smeh).

Ali igrate Eurojackpot?

Ja.

Če bi zadnjič zadeli ...

Bi bil Čeh. Z veseljem, ker oni niso obdavčeni. Ker govorim češki jezik, ker sem tudi študiral pri njih, mi ne bi bilo hudega. Celo stanovanje imam gor, tako da ...

Še kaj drugega, kaj za Slovenijo, bi kaj ljudem mogoče dal?

Itak, pri 90 milijonih ne boš vse za sebe zadržal! Telekom bi kupil, da bi ohranili stike, to je prvo. Ja, resno! Potem pa Soline, najboljša meditativna točka na svetu. In potem bi kasiral, stari, 60.000 dolarjev za dan meditacije. Bi meditirali Gary Oldman, Bill Gates, jaz bi tako denar dobil hitro notri, veš.

Trenutno vas lahko spremljamo v novi TV-nadaljevanki Ena žlahtna štorija, in imam vprašanje za Smiljana. Ali res srčno ljubi Anico?

Saj drugače ne moreš tega prenašati. Če nimaš rad, res ne moreš! A ni tako? Ja. Ko sem dobil prvi opis lika, sem si takoj pomagal in si rekel: »Glej, rad jo moraš imeti, če hočeš to zdržati«.

Se Smiljan resnično nič ne spomni tiste noči z Mirico?

Ne, to pa ... To noč bi pa najraje zatajil, kot je Cankar mamu. Tako da ... Ampak, glej, ... je pa udobna (smeh). Ležala sva tukaj, v Trzinu smo snemali v eni kleti, ki je v bistvu za skladiščenje krompirja, mi smo iz nje naredili vinsko klet. In tam je res beton, grob beton, ulit po tleh, in na tem betonu sva ležala, ampak res je udobno, jaz sem bil komot, vse je bilo v redu. Moram, moram priporočati Mirico ... (smeh).

Nedelja se je zaključila prečudovito. Večer brez dežja, polna dvorana, nasmejani in zadovoljni ljudje, ki so nastopajočega nagradili z bučnim ploskanjem. Prav tako kot predstava je bil tudi najin pogovor zelo sproščen in pa udoben, ko sva bila zleknjena vsak v svojem naslanjaču. Za piko na i pa sem bila deležna obilice smeha še v zaodrju. Upam, da gre tudi v četrte rado!

Ana Pirc

Obvestilo in vabilo na delavnice turističnega društva Kanja Trzin

Z novim šolskim letom 2015/2016 začinjamo s tradicionalnimi delavnicami, na katere vljudno vabimo ljubitelje ročnih spretnosti, plesa in likovnega ustvarjanja:

1. REZBARSKO DELAVNICO v učilnici tehničnega pouka OŠ Trzin vsak torek od 17. do 18.30. Začetek 7. oktobra /informacije za nove kandidate pri mentorju Marijanu Vodniku, tel.: 01 729 24 20/

2. DELAVNICO VEZENJA v Jefačnikovi domačiji vsak torek od 17. do 18.30. Začetek 7. oktobra /informacije za nove kandidate pri Dunji Špendal, tel. 040 828 001/

3. FOLKLORNI PLESI v mali telovadnici OŠ Trzin vsak četrtek od 20. do 21.30. Začetek 2. oktobra /informacije pri Danici Pandel, tel. 031 294 954/

4. LIKOVNE DELAVNICE za odrasle, prvo srečanje 6. oktobra ob 11. uri v Centru Ivana Hribarja, Ljubljanska cesta 12/f. /informacije pri mentorici Eli Moravec, tel. 051 615 213/

VSE INFORMACIJE O DEJAVNOSTIH DRUŠTVA SO NA VO-LJO V OBČINSKEM INFORMATIVNEM SREDIŠČU – CIH, Ljubljanska cesta 12/F, /tel. 01 564 47 30/ in na spletni strani www.td-trzin.si.

Invazivke, stran iz našega gozda!

Odstranjeni japonski dresnik (foto: TJ)

Občina Trzin je v sodelovanju s TD Kanja in PD Onger v petek, 29. maja, organizirala zdaj že četrto akcijo odstranjevanja tujerodnih invazivnih rastlin. Invazivke so odstranjevali na treh območjih gozda: ob makadamski cesti, ki vodi proti Frnihtovemu bajerju, ob bajerju samem in v okolici bližnje začasne deponije. Akcije se je udeležilo nekaj predstavnikov občine ter njenih organov, društev, nekaj občanov in otrok. Skupaj skoraj dvajset ozaveščencev. Vsekakor bi jih pričakovali več, saj predstavljajo invazivne rastline res velik problem, ne samo v Sloveniji, ampak tudi po Evropi.

Konec leta 2012 sta Maja Brozovič in Andreja Slameršek s kranjske enote Zavoda za varstvo narave RS naredili popis stanja in načrt za odstranitev tujerodnih invazivnih rastlin na območju trzinskih gozdov. Stanje je bilo alarmantno, zato so se skupaj s predstavnicami Občine Trzin Vike Kreča podali v akcijo odstranjevanja le-teh. Najbolj problematična je bila in je še vedno grmovnica **japonski dresnik**, ki jo je treba previdno odstraniti skupaj s koreninami vred. Velik problem predstavljata tudi **amorfa in robinja**, ki sta zelo trdoživi tuji grmovnici in ju je treba odstraniti na enak način. Lažje obvladljive so **zlata rozga**, **enoletna suholetnica** in **žlezava nedotika**, saj jih izčrpava že redna košnja, najboljša pa je puljenje. Podobnih invazivk je na slovenskem področju še veliko. Udeleženci so v štirih urah akcije odstranili veliko njihovih rastišč. Vse odstranjene rastline so skrbno odlagali v vreče

Nekateri udeleženci odstranjevanja invazivk (foto: TJ)

ali na pripravljene ponjave. Le-te so naslednji dan odpeljali naši gasilci in poskrbeli za njihovo uničenje.

Najbrž se sprašujete, zakaj je potrebno odstranjevanje invazivnih tujerodnih rastlin, saj so lahko lep in dišeč okras naših vrtov. Naša občanka in naravovarstvenica Maja Brozovič pravi, da je to zelo pomemben ukrep, saj te rastline škodijo biotski raznovrstnosti naravnega ekosistema. V našem prostoru je veliko tujerodnih vrst. Nekatere vsebujejo zdravilne učinkovine, druge povzročajo alergijo, nekatere so celo strupene. Med vsemi pa so najbolj problematične tiste, ki so invazivne in spodjedajo življenjski prostor domorodnemu rastju in posledično vplivajo tudi na živali. Po Majinem mnenju bi bili uspešni pri njihovem zatiranju že, če bi jih odstranjevali vsaj dvakrat letno pred cvetenjem, najbolje spomladi in poleti.

Ko boste naslednjič kupovali nove rastline za okras vrta, preverite, kaj kupujete. Predvsem pa dobro poskrbite za invazivke, ki že rastejo v vašem vrtu. Omejite njihovo širjenje in skrbno uničite njihove ostanke ali pa jih v celoti odstranite in zamenjajte z avtohtonimi. Tako lahko veliko prispevate k temu, da se te rastline ne širijo nenadzorovano po okoliških jasah, travnikih in gozdovih.

Tanja Jankovič

Pogozdovanje in še kaj

Člani društva Trzin je naš dom ne mirujejo. V soboto, 16. maja, po deževnem petku, so organizirali novo akcijo pogozdovanja. Zakaj ravno po dežju? Preprosto. Izkušnje so jih namreč naučile, da se v sušnem obdobju težko ukorenini še tako dobro razvejana sadika.

Na pogozdovanje sta prišla tudi občinska svetnika Romeo Podlogar in Alenka Marjetič Žnidar, ki je priskrbeli sadike. Najprej so odstranili posušene sadike lanskega pogozdovanja in na to območje posadili nove. Naš gozd, pljuča našega planeta, je zdaj bogatejši za skoraj sto novih dreves – smrek, javorjev, gabrov, bukev, divjih hrušk in češenj. Tako člani društva vsako leto skrbijo za obnovo gozda, ki bo proizvajal čisti zrak za vse prihodnje generacije.

A s tem še ni bilo konec njihovih aktivnosti. Nekaj dni za pogozdovanjem so se člani društva odpravili v Maribor na dan odprtih vrat družinskega podjetja znanega slovenskega inovatorja, izumitelja na področju gradbeništva, Ivana Klanečka. V skoraj tih desetletjih je iznašel 65 inovacij, za kar so v podjetju prejeli številne nagrade tako doma kot v tujini. Najpomembnejši med njimi je sistem sta-

bilizacije in hidroizolacije starejših zgradb. Po mnenju inovatorja je najpomembnejše, da se v prostoru ustvarja dobra mikroklima, ki ima pozitiven vpliv na zdravje stanovalcev. In prav njegovi izumi veliko pripomorejo k temu. Obisk so zaključili na turistični kmetiji Druzovič v Slovenskih goricah.

Tanja Jankovič

Udeleženci pogozdovanja (foto: TJ)

Na izletu v Idriji in na Vojskem

Trzinke in Trzinci smo res posebni ljudje, prijazni, delavni in aktivni v več društvih. Prav zaradi tega se je porodila ideja, da dve društvi skupaj, Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin in Zveza borcev za vrednote NOB, pripravita izlet, ki bo primeren za vse. Ideja je bila zelo lepa, namen prav tako, vendar se je zopet pokazalo to, kar je omenjeno na začetku tega pisanja, namreč da »smo posebni ljudje«. Nekaterim je to všeč, drugim ne, kar je tudi prav. Še bolj prav pa je, da ni pretirane nestrpnosti in se na koncu le poenotimo tako, da je zadeva všeč večini.

V četrtek zjutraj, 4. junija, smo se člani obeh društev odpravili proti Idriji in Vojskem. Najprej smo se ustavili pri Divjem jezeru in si ga ogledali. Postanek je prišel prav tudi za aperitiv, prigrizek in pojasnila o Divjem jezeru, o klavžah, rakah in kamštu, ki sta jih povedala Jože in Zoran. V Divjem jezeru se ni dovoljeno potapljati, saj je zaradi globine in močnega sifonskega toka nevarno. Po bližnjih rakah (kanalih) teče voda za potrebe kamšta, potke ob rakah pa so priljubljene za sprehajalce, predvsem starejše in zaljubljene parčke. V Idriji je ob nogometnem igrišču že čakal vodič, ki nas je popeljal do kamšta. Tam je nazorno prikazal delovanje črpalnega sistema, ko vodna energija poganja največje leseno kolo v Evropi. Sistem, ki krožno energijo pretvori v horizontalno in ta poganja črpalke za

črpanje vode iz jaškov 70 metrov globoko iz zemlje, tako da ta ni zalivala rovov, kjer so rudarji kopali rudo, ki so jo po žičnici prepeljali v topilnico. V rudniku so rudarji večkrat naleteli tudi na škrlavce, v katerih je bilo živo srebro že vidno. Od Jožefovega rova nas je vodič pospremil v muzej, kjer smo si ogledali zgodovino čipkarstva v Idriji in širše v regiji. Kdor si je želel, si je lahko ogledal tudi zgodovino oblastnikov v teh krajih, od Avsto-Ogrske, Italije, Jugoslavije in nazadnje samostojne Slovenije.

Na Vojskem, natančneje v partizanski tiskarni Slovenija, kjer je v gozdu na strmem pobočju šest lesenih zgradb, nas je že pričakal drug vodič. Ta nam je razložil, kaj je v posameznih zgradbah. V prvi je bila strojnica za malo hidroelektrarno, ki je proizvajala elektriko za vse zgradbe in poganjala tiskarska stroja. Večja zgradba je bila stavnica, v drugi zgradbi sta dva tiskarska stroja, nato kuhinja z jedilnico, knjigovoznico in stranišče. V tiskarni je delalo 40 do 50 oseb. Tiskana beseda je bila pomembna predvsem zato, da je širila slovensko besedo in bila protiutež zelo močni okupatorski propagandi. Ta tisk je tudi seznanjal ljudi na terenu o odlokih, ki so jih sprejemale partizanske oblasti. Časopis se je tedaj imenoval Partizanski dnevnik, po vojni se je preimenoval v Primorski dnevnik, ki izhaja še danes. V vitrini te tiskarne je originalni Partizanski dnevnik, v katerem je že septembra 1944 leta natisnjen eden izmed dveh odlokov. »Tito-va amnestija – znak moči in človekoljubja«, v katerem je ponujena amnestija tistim, ki bi prestopili na partizansko stran in se niso omakeževali z vojnimi zločini. Številni hrvaški domobranci so se rešili prav na ta način. Slovenski domobranci, hrvaški ustaši, srbski četniki in ljotičevci pa so ob Nemcih vztrajali do konca. Res škoda, saj po vojni ne bi bilo pobojev, ki jih odkrivamo danes.

Po ogledu tiskarne smo se odpravili še na partizansko pokopališče pri Vojskem. Na spomenikih so napisana imena padlih partizanov. Med nami je bil tudi sopotnik, ki je upal, da bo le našel grob svojega očeta, ki je padel v borbi z okupatorjem in ga išče že vse povojno obdobje. Žal je bilo poleg imen padlih partizanov tudi zapisano na treh spomenikih, da tam počiva še 40, 36 in 38 borcev, imena katerih so neznana.

Lep dan na Vojskem smo zaključili z okusnim kosilom in žlahtno kapljico.

Zoran

Družina na kolesu

Člani kolesarskega društva Felixi Trzin so pripravili lep izlet za vse kolesarke in kolesarje, ki so se zbrali na družinskem kolesarjenju. Pri gasilskem domu so se na že tradicionalni kolesarski prireditvi Družina na kolesu zbrali predvsem starejše kolesarke in kolesarji. Otroke smo žal pogrešali. Prizadevni vodniki KD Felixi znajo oceniti vremenske pogoje in pripravljeno posameznikov, zato ni bojazni, da bi kolesarske poti kdo ne zmožel. Na poti pa učijo kolesarje pravilnega in pravočasnega prestavljanja prestav, naravnajo sedeže na pravilno višino in učijo varnega kolesarjenja v skupini. Predvidenih je bilo med 20 in 30 km, na koncu, ko smo se skozi Mengeš, Bukovico, Vodice, Polje (kjer je bil krajši postanek), Sela, Koseze in Mengeš vrnili v Trzin, jih je bilo 32. Vreme je bilo kot nalašč za lahkotno kolesarjenje, ne prevroče in ne hladno. Na koncu smo ob pijači v prijetnem pogovoru o kolesarjenju zaključili naše druženje.

Zoran

Kolesarji iščejo poti skozi občino

Sezona kolesarjenja se je že zdavnaj odprla in tudi na trzinskih cestah lahko vidimo vse več kolesarjev. Naša občina pa ni najbolj prijazna do njih, saj so kolesarske steze zelo slabo označene ali pa sploh niso. Največ težav imajo tisti, ki se skozi Trzin peljejo proti Ljubljani ali pa želijo z ljubljanske strani kolesariti proti Domžalam ali Mengšu. Marsikoga zmede makadamsko cestišče med cono in Mlakami, drugi pa izgubljeno iščejo možne prehode. Nekateri se enostavno odločajo za nevarno vožnjo po štiripasovnici. Kolesarjem tudi niso povsod naklonjene povezave med pločniki in cestišči. Klančin ni povsod, prehodi s cestišč na pločnike pa so ponekod preveč dvignjeni.

MŠ

Planinske novičke

Gorski kolesarji ne bodo več grožnja planincem ...

... na poti, ki vodi pod kabinsko žičnico na Krvavec. V prejšnji številki Odseva smo v novici »Win-win« strategija na Krvavcu obrodila sadove opisali, kako dolga je bila pot od takrat, ko so si nekateri nadobudni gorski kolesarji »prisvojili« planinsko pot, za katero skrbi trzinsko planinsko društvo, do danes, ko smo z medsebojnim sodelovanjem uredili pot in razrešili večino dvomov. »Spustaši« namreč zaradi možnosti naleta zares ogrožajo planince. Mimogrede: Ste se kdaj vprašali, kaj se lahko zgodi, ko izza ovinka pridrvi kolesar, opremljen po vseh pravilih, (s čelado, kolenčniki, kolenčniki, golenčniki), tam pa je gruča »vaših« otrok? Kdo bo »zmagovalc« takega dvoboja? Si tega res želite? Kolesarska proga, ki ima (v komercialne namene) žal tuje ime »Rock'n'Flow trail«, poteka od zgornje do spodnje postaje kabinske žičnice, speljana je po dinamičnem terenu in omogoča drznejše vožnje čez bande in skoke čez valove. Tisti, ki vam je taka rekreacija všeč, boste lahko uživali v dolgem spustu. In vožnjo boste lahko ponovili večkrat, saj vas bo na start odpeljala kabinska žičnica. Za tiste, ki še vedno uživate v hoji, pa je ostala označena planinska pot. Na nekaterih mestih, kjer se popolnoma približata druga drugi, sta poti ločeni z ograjo, edini dve križanji poti pa sta izvedeni na preglednih uravnavačih (mimogrede – za ta križanja smo si morali izmisliti nov planinski znak). Obe poti, kolesarska in planinska, sta medtem, ko berete ta članek, že odprti. Kdo ve, kako bi stvari urejali in koliko bi vse skupaj stalo, če ne bi imeli ob sebi čudovitih prostovoljcev, ki celo sami kupujejo bencin, ko gredo na delovno akcijo?

Naravovarstveni pohod na Jezersko

V nedeljo, 17. maja, je Odbor za varstvo gorske narave pri MDO PD Kamniško-Bistriškega območja organiziral poučen obisk področja pod Velikim vrhom nad Jezerskim, kjer so pred tremi leti naredili golosek. Vsi, ki jih taka problematika še posebej zanima (med njimi je bila tudi načelnica Odseka za varstvo narave PD Onger Trzin Tina), so se lahko na lastne oči prepričali, kakšne sledi v naravi puščajo taki posegi. Kot nam je povedala Tina, so videli štiri poseke gozdnih površin različnih starosti. Sečnja je bila ponekod selektivna, in kjer je na poseki ostalo še kaj dreves in naklon pobočja ni prehud, tam gozd živi naprej. Korenine držijo prst, tudi podrast poganja. Drevesa so različnih starosti in gozd se brez pogozdovanja počasi obnavlja.

Na bolj strmih pobočjih, kjer so sečnjo izvedli v celoti do goloseka, pa so ostali sivi štori in kupi vejčja. Nalivi in sneg so v preteklih letih opravili svoje: na poseki ni novega drevja, ni niti podrasti, ki sicer potrebuje zelo skromne življenjske pogoje za svojo rast. Plitko gorsko prst je že izpralo v dolino. Ostajajo sive skale, grušč in pesek. Večja strmina bolj izrazito kaže izprane apnenice, ki še bolj očitno bodejo v oči. O podrasti in novih drevesih ni sledu. Sem in tja najdemo nizko planinsko cvetje med štori, ki pričajo o nekdanjem gozdu. O pogozdovanju in pomladitvi ni ne duha ne sluha ... In to so sledi, ki jih zaradi neodgovornega početja pušča človek v naravi. Pa toliko besed o sonaravnem gospodarstvu, ohranjanju naravnih virov in podobnega slišimo vsak dan! Kakšna bo torej zapuščina naslednjim rodovom? Naravovarstveniki so si ogledali ta žarišča človeške neumnosti v drugi občini. Držimo pesti, da kdaj česa podobnega ne bomo videli tudi v domači občini.

Mladinski planinski tabor »Kamniška Bistrica 2015«

Letošnji, že **29. mladinski planinski tabor bo od 18. do 26. julija v Kamniški Bistrici**. Prijavnice so že na voljo na društveni spletni strani; razpoložljiva mesta se že polnijo!

Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje (SPOT) Rakitna 2015

Rakitna in Krim sta 23. in 24. maja gostila Slovensko planinsko

orientacijsko tekmovanje (SPOT). Dvodnevno tekmovanje za naslov državnega prvaka v planinski orientaciji (letos mineva že 60 let od prvega planinskega orientacijskega tekmovanja v Sloveniji) so pod okriljem Odbora za orientacijo Mladinske komisije PZS organizirala planinska društva Gorenjsko-dolenjske lige oziroma prostovoljci iz planinskih društev Domžale, Onger Trzin (Špela Kralj je bila celo organizacijski vodja tekmovanja), Borovnica in Krka Novo mesto. Občini Trzin se zahvaljujemo za finančno pomoč in promocijo občine na tekmovanju.

Tekmovalci so morali poleg znanja iz orientacije, splošnega planinskega znanja in dobre telesne pripravljenosti pokazati še praktično poznavanje snovi planinske šole, poglobiti pa so se morali tudi v dodatno gradivo, ki je bilo letos namenjeno slovenskim mitom in legendam iz gorskega sveta. Trzinske barve je v kategoriji B (osnovnošolci zadnje triade) zastopala ekipa Bose koze, ki je med 12 ekipami zasedla 6. mesto.

Ostalo (kar z veliko domišljije lahko imenujete »reklama za društvo« ...)

- V soboto, 9. maja, se je pet mladih planincev, skupaj z dvema vodnicama in vodnikom, podalo na 6 ur trajajoč pohod do Hudičevega boršta, vidnega tudi iz Trzina. Čeprav so jih sem tja pozdravljale dežne kaplje, se niso ustrašili, ter so pogumno obiskali osamljeni gozd strašljivega imena na pobočjih Zaplate.
- V petek, 29. maja, je bil letošnji prvi »lov na invazivke« v našem kraju. Na že 4. akciji odstranjevanja tujerodnih invazivnih rastlin v Trzinu je sodelovalo nekaj članov društva. Zavzeti naravovarstveniki iz različnih trzinskih društev so ob cesti odstranjevali japonski dresnik, ob deponiji pa zlasti amorfo in rozgo. Izkopali so tudi korenine dveh amorf.
- V soboto 6. junija, so se planinci namenili na zanimiv razglednik nad Robanovim kotom – Križevnik. Žal so dostopno cesto zaprli (zaradi asfaltiranja), zato je bilo treba na hitro spremeniti cilj. Tako so se vrnili na Črnivec in »zavzeli« Kranjsko reber (1435 m). Sedmerica (med njimi 5 in 7-letnik) ter za nameček še en pes, je bila nad nadomestnim ciljem prav navdušena.
- Vse planinske prijatelje spodbujamo, da se priključijo kateri od humanitarnih akcij, ki potekajo za pomoč Nepalcem, ki so se znašli v hudi stiski po katastrofalnem potresu. Tudi precej Trzincev je že obiskalo to deželo pod vzožjem Himalaje, občudovalo čudovite gore in prepešalo njihove doline. Obagajmo jim sedaj, ko jim je najtežje.
- Več planinskih društev išče zanesljive, skrbne, predvsem pa prijazne ljudi za opravljanje raznovrstnih del v planinskih kočah in njihovi okolici. Priložnost tudi za mlade in brezposelne! Več na www.onger.org.

Napovedujemo ...

... zanimive izlete, ki jih vodijo registrirani vodniki PZS našega društva. Natančne podatke (ure odhoda, oprema, posebna opozorila, prijave na izlet ...) preberite na spletni strani www.onger.org. Se pa zgodi, da tudi vodniku kaj nepredvidenega prekriža pot, tako lahko izlet prestavimo ali ga odpovemo. Zato je izredno pomembno, da pred izletom pogledate na društveno spletno stran. Tam so vedno na voljo najbolj sveže društvene novice.

- 18.-26. 7. 2015 29. Mladinski planinski tabor v Kamniški Bistrici
- 1.-6. 8. 2015 Dolomiti (skupina Schiara)
- 8.-9. 8. 2015 »Po poteh 1. svetovne vojne« (okolica Krnčice in Krna)
- 15. 8. 2015 Ferate v avgustu (samo za zelo izkušene!)
- 29.-30. 8. 2015 Aktivni vikend v Posočju - Kanin & kanjoning (za aktivne člane MO)
- 5. 9. 2015 Hochalmispitze (ledeniška tura)
- 12. 9. 2015 Izlet v neznano (2. sobota, MO)
- 19. 9. 2015 Jalovec (iz Tamarja)
- 26.-27. 9. 2015 Učka (MO)

Dimež

Razstava izdelkov iz keramike

V Centru Ivana Hribarja je bila 2. junija odprta razstava keramičnih izdelkov domžalskega društva Lipa, ki deluje v okviru Univerze za tretje življenjsko obdobje.

Lansko leto so nam keramičarke predstavile telefone, ki so jih izdelale po svojih videnjih in občutkih. Letos so nas članice presenetile z maskami, največ iz živalskega fantazijskega sveta.

V Društvu Lipa Domžale delujejo približno dvanajst let, vodi jih priznana pedagoginja Lučka Šičarov, oblikovalka unikatne keramike. Začele so z enostavnimi projekti, spoznavale material (gline), se poučile o pogojih, ki morajo biti izpolnjeni za nastanek

neke umetnine, izdelka. Za svoje izdelke iščejo različna izhodišča: v arhitekturi, slikarstvu, pravljičah in ljudskem izročilu. Tako nastajajo izdelki, ki tematsko tvorijo celoto. Znanje in poznavanje materiala, ki so ga udeleženke pridobile na delavnicah, povežejo z osebnimi izkušnjami in naredijo izdelek po lastnih videnjih, ki so zaznamovala njihova življenja. Ustvarjanje z glino zahteva dobro opazovanje, poznavanje materiala, tematike in razmišljanje. Pravijo, da se družijo tako dolgo, ker jih povezuje prijateljstvo, veselje v ustvarjanju z glino in skupne ideje. Obljubile so, da se drugo leto spet vidimo z novimi izdelki, ki razstavljeni zažarijo v naši čudoviti avli.

Vsekakor si moramo za ogled njihovih izjemnih keramičnih izdelkov vzeti čas ter uživati v njihovi preprostosti in sporočilnosti.

Majda Šilar

Vrh poplačal ves napor

Vsak prvi torek v mesecu se skupina trzinskih pohodnikov (60) poda na kakšen malo višji hrib. V juniju se nas je 11 odpravilo na Blegoš (iz Poljanske doline). Iz Črnega Kala (pa ne primorskega), kjer smo pustili avtomobile, smo po slabi uri hoje po lepi gozdni poti prišli do koč. Po malici iz nahrbtnika (Vera nas je presenetila s pehtranko) smo se odpravili na vrh Blegoša. Mimo večje skupine lepo rejenih krav, ki se pri paši niso pustile nič motiti, smo vsak po svoje »grizli kolena« v strmino. A prekrasen razgled z vrha na vse štiri strani neba poplača ves napor. Blegoš je tudi ves poraščen s pisano paletno cvetja, Lenči pa za vsako rožico ve, kaj pozdravi. Marjan nam je razložil, da je pred leti imel tu gori »orožne vaje«, no, zdaj pa gledamo, kako razpadajo kamniti bunkerji. Res, vse se spreminja. Po strmini smo se potem spustili do Črnega Kala in torkov dopoldan je ob prijetnem druženju hitro minil.

Zapisa Milica Erčulj, foto Lenčka Tavčar

Ekскурzija na Koroško

Učence nemščine smo tudi letos popeljali na ekskurzijo v Avstrijo. Pot nas je tokrat vodila skozi karavanški predor do Vrbskega jezera, cilj našega izleta. Ogledali smo si sakralne objekte najstarejše krščanske naselbine

na Koroškem, Marie Wörth, omenjene že leta 875.

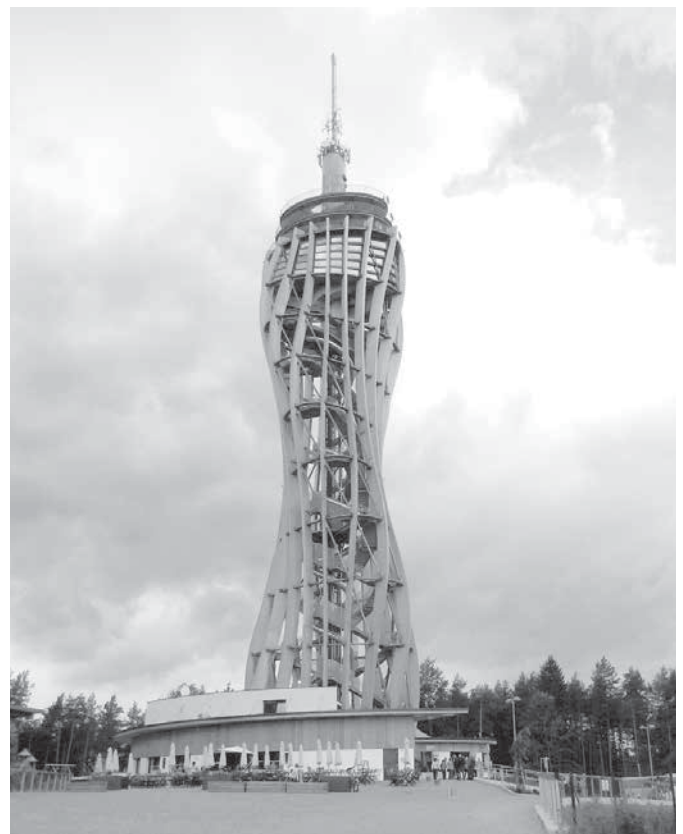
Naslednja postaja je bila vzpon na Jedvovco, kjer stoji 100 m visok razgledni stolp Pyramidenkogel, narejen iz jekla in lesa, ki ponuja razgled na celotno Koroško. Kar nekaj poguma je bilo potrebna za spust s stolpa po toboganu.

Potem smo se odpeljali v mestece Rožek, kjer smo si ogledali palačo z voščnimi lutkami cesarja Franca Jožefa, cesarice Sisi, Napoleona in drugih.

Za palačo je labirint, kjer smo se nekateri kar precej namučili, da smo našli pot iz njega.

Nazadnje smo obiskali živalski vrt, kjer so bile poleg otroških igral zanimive tudi živali.

Besedilo in fotografije
Nuša Slatner

PGD novice

V prejšnji številki Odseva sem v zahvali naštel tudi zlate donatorje, ki so nam omogočili nakup novega gasilskega vozila, med njimi pa sem napačno navedel naziv podjetja Aktiva Group, d. o. o. Pravilno je Aktiva skupina, d. o. o. Za nenamerno napako se iskreno opravičujem.

15. maja se je ob 16.39 na trzinski obvoznici zgodila prometna nesreča, v kateri sta bili udeleženi dve vozili. Skupaj z gasilci CPV Domžale smo odklopili akumulatorje na poškodovanih vozilih ter posuli in počistili cestišče. Posredovali smo tudi pri prometni nesreči 8. junija, ko je na Ljubljanski cesti poleg Zastopnika motorist zbil kolesarja. Oba poškodovana so odpeljali z rešilnim avtomobilom.

22. maja smo imeli operativni člani PGD Trzin vajo, na kateri smo se seznanili z opremo v novem gasilskem vozilu GVC 24/50 ter preizkusili vso novo tehnologijo. 30. maja smo se udeležili tudi sektorske vaje, ki jo je organiziralo PGD Jarše-Rodica. Vaja je bila korektno zasnovana, saj so imela vsa društva delo. Nismo

pa se udeležili vaje GZ Domžale 28. maja v Domžalah. Vajo so izvedli v domu starejših občanov in okolici, načrtovana pa je bila tako, da nismo imeli pomembnih zadolžitev in smo bili povsem neenakopravni drugim društvom. Na članskem sestanku smo se zato odločili, da se tiste vaje ne udeležimo. Vodstvu GZ Domžale smo tako želeli sporočiti, da je treba vsa društva primerno zaposliti, pri tem pa upoštevati tudi kategorizacijo društva (operativna enota PGD Trzin spada v 3. kategorijo) ter opremljenost društva in usposobljenost članov posameznih društev. Pri tem poudarjamo, da so vaje, ki jih organiziramo v občini Trzin, vedno pripravljene tako, da v njih aktivno sodelujejo vsa prisotna društva, pri tem pripravimo različne situacije, da lahko preizkusimo znanja in pripravljenost operativnih gasilcev. Sodelujemo tudi s PGD Črnuče, ki spada pod GZ Ljubljana, in z društvi iz sosednje GZ Mengeš. Zagotovo pa bo potrebno v GZ Domžale spremeniti tudi miselnost delitve na naše in vaše, ker samo s skupnimi močmi lahko hitro in učinkovito pomagamo.

V preteklem mesecu smo se udeležili dveh pogrebov. 16. maja smo se poslovili od članice PGD Mengeš, 5. junija pa smo šli na pogreb podporne članice trzinskega društva.

6. junija smo pripravili gasilsko veselico. Na tem mestu bi se radi zahvalili vsem, ki ste nam pomagali z dobitki za srečelov. Posebna zahvala gre podjetju UNI&FORMA, d. o. o., ki je poleg dobikov našemu društvu podarilo zaščitno obleko za gozdne požare. Zahvaljujemo pa se tudi našemu krajanu Renatu Potočarju iz podjetja Birotehnika, s. p., ki nam je brezplačno posodil blagajne za veselico. Na veselici nas je zabaval ansambel Vrisk, za pijačo in hrano smo poskrbeli sami.

Z gasilsko mladino smo se v zadnjem mesecu aktivno pripravljali na tekmovanje. Vadili smo vedrovko, štafeto in razvrščanje. Z vajami bomo sredi junija zaključili, vsem našim pionirjem in pionirkam pa želimo lepe in predvsem brezskrbne počitnice.

Z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Dušan Kosirnik

Tudi na Policijski postaji Domžale mislimo na štirinožne prijatelje

Na podlagi prijav občanov in ugotovljenih kršitev Zakona o zaščiti živali smo policisti PP Domžale začeli z izvajanjem poostrenih nadzorov. Nadzor policisti izvajamo predvsem na rekreacijski poti ob reki Kamniška Bistrica v Domžalah in ob rekreacijski poti športnega centra v Trzinu. Poostren nadzor smo izvedli tudi 13. maja 2015 v popoldanskem času, tokrat v sodelovanju z občinskim redarjem Medobčinskega inšpektorata Trzin, s komunalnim nadzornikom Inšpektorata občine Domžale in s patroljo vodnikov službenih psov iz Ljubljane.

Vsem lastnikom oziroma skrbnikom živali pa svetujemo:

- Med dopustom je treba hišnim ljubljjenčkom zagotoviti popolno in celovito oskrbo, predvsem s svežo vodo in hrano.
- Če se za dlje časa odpravljate od doma, je za živali treba najti oskrbo na domu ali jih namestiti v centre za oskrbo (v t. i. hotele za male živali ali druge ustanove).
- Med prevozom živali v osebnih vozilih ali drugih transportnih sredstvih jim je treba omogočiti udobno in predvsem varno vožnjo (uporaba transportnih boksov za prevoz živali) in se na poti večkrat ustaviti ter živali omogočiti sprostitvev.
- Če potujete v druge države skupaj s hišnim ljubljjenčkom, predlagamo, da se pozanimате o dokumentih, ki jih za žival potrebujete pri prestopu državnih meja, prav tako se je treba pozanimati o nevarnosti kužnih in drugih boleznih na tistem območju.

- Med sprehodi s psi na javnih krajih morajo lastniki oziroma skrbniki imeti le-te na povodcih.
- Nevarnega psa morajo njegovi lastniki oziroma skrbniki imeti na povodcu in mu nadeti nagobčnik, na domu pa mora biti pes v zaprtem objektu (pesjaku), tako da tega ne more zapustiti brez navzočnosti lastnika oziroma skrbnika.

Poskrbite za lastno varnost in varnost drugih!

Policijska postaja Domžale

Vlomi v objekte – nasveti občanom

Na območju Policijske postaje Domžale smo letos, obravnavali skupno 100 kaznivih dejanj velike tatvine (vlomi), od tega na območju občine Trzin 14 kaznivih dejanj: šest vlomov, storjenih med 20. in 6. uro, tri vlome med 16. in 20. uro, en vlom med 12. in 16. uro, trem vlomom pa ni bilo mogoče določiti časa storitve. Od 14 vlomov v objekte (8 stanovanjskih hiš) je bilo v desetih primerih vlomljeno skozi balkonska oziroma vhodna vrata na vzvod, v ostalih primerih pa je bilo na vzvod vlomljeno skozi enega od oken objekta.

Glede na način izvrševanja vlomov, priporočamo temu primerno samozaščitno ravnanje, ki naj bo usmerjeno predvsem v ojačanje t. i. vstopnih mest (okna in vrata). Lastniki stanovanjskih hiš naj se postavijo v vlogo osebe, ki namerava vlomiti, in na svojem objektu poiščejo »šibke« točke. Na okna in vrata je priporočljivo namestiti dodatne mehanske ovire, kot so: dodatna ključavnica ali prečna zapora na vseh vratih. S tem ukrepom zmanjšamo možnost za nasilni vstop. Podobno lahko naredimo na oknih. Če je mogoče, pod vrata (atrijska) in okna, položimo tudi zagozdo (na tržišču se dobijo tudi zagozde z alarmom), ki bo preprečila odpiranje. Ob tem moramo seveda poudariti, da lastniki, preden zapustijo domove, preverijo, ali so zaprta vsa okna in vrata zaklenjena. Priporočljivo je, da v bližini ni orodij, s katerim bi si lahko nepridipravi pomagali pri nasilnem vstopu.

Še nekaj splošnih nasvetov za lastnike stanovanjskih objektov;

Ko odidete od doma za dlje časa (dopust), naj nepremičnina ne daje videza, da so lastniki odsotni.

Dogovorite se z osebo (sosed, sorodnik, prijatelj), ki ji zaupate, da občasno izprazni nabiralnik, parkira na dvorišču, spreminja lego rolet, prižge luči, torej izvaja ukrepe, ki nepremičnino »oživijo«. Pred odhodom je priporočljiva namestitvev časovnega stikala za vklop luči, avdio aparatov, ki se bodo ob naključnih časovnih intervalih vklopili in izklopili.

Ne puščajte ključev pod predpražniki, v koritih za rože, na oken-skih policah ipd., saj jih bodo storilci iskali prav tam. Ne pišite

svojega naslova na obeske ključev, saj jih lahko izgubite ali pa vam jih ukradejo.

Morebitnim oškodovancem priporočamo, da takoj obvestijo policijo na št. 113 oziroma pokličejo Policijsko postajo Domžale na tel. 01/724 65 80. V primeru vloma v objekt naj sami ne vstopajo vanj. V njem so lahko še vedno storilci, prav tako pa se lahko z vstopom uničijo sledi, ki so pomembne za nadaljnje preiskovanje kaznivega dejanja.

Občane tudi prosimo, če opazijo osebe in vozila, ki jim niso poznana, njihovo vedenje/zadrževanje je sumljivo (dajejo videz, da opazujejo objekt), da o tem takoj obvestijo policijo na 113 ali Policijsko postajo Domžale, če želijo biti anonimni, pa pokličejo na anonimno telefonsko številko policije 080 1200.

Na širšem območju Policijske uprave Ljubljana opažamo povečano število drznih tatvin iz hiš. Ugotovljeno je, da so žrtve predvsem starejši občani, ki jih osumljenci pod pretvezo (odkup odpadnega materiala, prosijo za vodo, čisto »navaden« pogovor o urejenosti okolice hiše, ponujajo prodajo raznih priročnih predmetov ipd.) zvabijo iz hiše, tako da oškodovanec nima več nadzora nad objektom in preusmerijo njegovo pozornost s pogovorom. Medtem drugi storilec ali več, vstopi/jo v notranjost, od koder v večini primerov odtujijo denar, nakit ali druge vrednejše predmete. Da so bili okradeni, oškodovanci opazijo šele več ur po dogodku. Tovrstne tatvine so se že pojavile na območju Radomelj in Domžal.

V takih primerih občanom svetujemo, da poskušajo imeti pod nadzorom osebe, ki so prišle do njih nenapovedano, naj jih brez potrebe ne vabijo v prostore in naj vedno zaklenejo hišo, objekt. Ključ naj vzamejo s seboj, pa četudi »stopijo samo za vogal«. Ob tem pa naj bodo pozorni na videz oseb, znamko, barvo in reg. št. vozila, s katerim so se pripeljali, ipd. Če občan kljub temu postane žrtev kaznivega dejanja, naj takoj obvesti policijo na zgoraj navedene telefonske številke.

**Komandir policijske postaje, višji policijski inšpektor III
Metod Vidmar**

Pomoč na domu

Občina Trzin podaja informacije glede izvajanja storitve pomoč na domu na območju občine Trzin, ki jo od leta 2006 na podlagi sklenjene pogodbe izvaja javni zavod Dom počitka Mengeš.

Osnovni namen storitve je, da se upravičencem omogoči čim kvalitetnejše življenje v domačem okolju in hkrati nadomešča institucionalno varstvo.

Upravičenci do pomoči na domu so starejši, invalidi ali dolgotrajno bolni ljudje.

Storitev pomoč na domu obsega pomoč pri temeljnih dnevni opravilih, gospodinjsko pomoč in pomoč pri ohranjanju socialnih stikov. Obseg in vsebina pomoči je prilagojena potrebam posameznega uporabnika.

Subvencionirana cena storitve za uporabnika je od 1. aprila 2015 dalje 7,21 evra na efektivno uro (oziroma 10,09 evra v nedeljo ali 10,81 evra ob državnih praznikih ali dela prostih dnevih).

Upravičenci lahko v primeru nezmožnosti plačevanja storitve glede na svoje dohodke uveljavljajo oprostitev pri plačilu storitev na Centru za socialno delo Domžale.

Dodatne informacije glede pomoči na domu lahko dobite na naslovu Dom počitka Mengeš, Glavni trg 13, Mengeš ali po telefonski številki 723-7228 (ga. Mateja Lipovšek, vodja pomoči na domu) in 051-327-317 (ga. Vesna Seretin, koordinatorica pomoči na domu).

Občinska uprava

Občinske socialne pomoči

V zvezi z željami po dodatnem informiranju glede možnosti pridobitve občinske socialne pomoči občane obveščamo, da Občina Trzin dodeljuje naslednje oblike občinske socialne pomoči:

- Enkratna denarna pomoč (za nakup šolskih potrebščin, kurjave, ozimnice, plačilo šole v naravi ali kolonije (če gre za zdravstveno ali socialno ogrožene otroke), plačilo zdravstvenih storitev, ki so nujno potrebne, pa jih ne pokriva ZZZS, plačilo tekočih stanovanjskih stroškov in preživetje);
- izredna denarna socialna pomoč;
- enkratna denarna pomoč ob rojstvu otroka;
- plačilo oziroma doplačilo oskrbe v kriznem centru;
- pomoč invalidom pri odpravljanju arhitektonskih ovir;
- pomoč pri prehrani učencev, dijakov in študentov;
- plačilo oziroma doplačilo prehrane v javni kuhinji;
- plačilo oziroma doplačilo pogrebnih stroškov.

Do pomoči so upravičeni občani, ki imajo že najmanj 3 mesece stalno prebivališče na območju občine in jim je zaradi trenutne materialne ogroženosti nujno potrebna pomoč občine, so pa že izkoristili vse zakonske možnosti za rešitev socialne stiske.

Upravičenci so tako posamezniki kot družine, ki ne presegajo občinskega cenusa za dodelitev pomoči. V primeru preseganja cenusa se lahko dodeli izredna denarna socialna pomoč, če gre za izjemno težke razmere (smrt edinega hranitelja ali elementarne nesreče ali drugi izjemni primeri).

Vlogo za pomoč z dokazili lahko občani vložijo na Centru za socialno delo Domžale, Ljubljanska 70 v Domžalah, ki preveri podatke iz vloge in dokazil in pripravi obrazloženo mnenje ter ga posreduje Občini Trzin. O upravičenosti do občinske socialne pomoči, razen za enkratno denarno pomoč ob rojstvu otroka, ki jo občani lahko vložijo na Občini Trzin, odloča petčlanska Komisija za socialne zadeve Občine Trzin.

Vlagatelju vloge je izdana odločba, pomoč se lahko dodeli enkrat letno neposredno vlagatelju ali izvajalcu storitve.

Občinska uprava

Obvestilo Ambulante za bolezni dojk

V Zdravstvenem domu Domžale deluje ambulanta za bolezni dojk že od leta 1998. Delo ambulante je uspešno, kar kažejo tudi statistike o odkritih karcinomih dojk.

Od leta 2012 dalje se preventivni program postopno zmanjšuje, ker se je začel izvajati nacionalni program Dora, financiran s strani ZZZS, v katerem so zajete ženske od 50. – 69. leta starosti.

Nekatere občine, med njimi tudi Občina Trzin, pa krijejo stroške preventivnih kliničnih pregledov dojk tudi za ženske, mlajše od 50 let in starejše od 69 let, za kar ni potrebna napotnica.

Ženske se lahko naročijo na pregled v naši ambulanti za bolezni

dojk na tel. številki (01) 72 45 220, kjer dobijo tudi vse potrebne informacije.

Če opazijo spremembe na dojkah, ne glede na starost, naj se čim prej obrnejo na svojega osebne izbranega zdravnika ali ginekologa z napotnico.

Trenutno je delo v naši ambulanti nekoliko okrnjeno, saj poteka postopek javnega naročila za nabavo novega, digitalnega mamografskega aparata, ki ga bo sofinancirala tudi Občina Trzin.

**Janez Svolfšak, dr. med. spec.,
direktor Zdravstvenega doma Domžale**

Preverite veljavnost osebnih dokumentov

V prihodnjih mesecih pričakujemo povečano število vlog za izdajo osebnih dokumentov, zato vam v želji, da bi se izognili daljšim čakalnim vrstam in nevšečnostim pri prehodu mej, predlagamo, da še pred obdobjem letnih dopustov in morebitnih potovanj v tujino preverite veljavnost svojih osebnih izkaznic in potnih listin ter vloge za izdajo novih dokumentov vložite pravočasno.

Svetujemo vam, da vlogo za izdajo osebne izkaznice ali potne listine vložite vsaj tri tedne pred rokom, ko dokument potrebujete, in ne čakate do izteka njihove veljavnosti. Vlogo lahko vložite na kateri koli upravni enoti v Republiki Sloveniji ali na katerem koli krajevnem uradu drugih upravnih enot. Uradne ure Upravne enote Domžale so ob ponedeljkih in torkih od 8. do 15. ure, ob

sredah od 8. do 12. in od 13. do 18. ure ter ob petkih od 8. do 13. ure.

Vlogo za osebno izkaznico ali potni list lahko vložite le osebno, za mladoletnega otroka vloži vlogo zakoniti zastopnik. Če je otrok starejši od 8 let, mora biti navzoč pri vložitvi vloge, saj mora vlogo podpisati. Vlogi za izdajo nove osebne izkaznice ali novega potnega lista mora biti priložena tudi stara osebna izkaznica oziroma stari potni list (če ste listino imeli) in primerna fotografija ali potrdilo z referenčno številko iz sistema E-fotograf (slika v digitalni obliki).

Upravna enota Domžale

(H)ajde, vreme, gremo! To mi delaj!

V popoldanskih urah v četrtek, 14. maja 2015, nas je obiskala obilna ploha. (foto: T.M.)

Junjska veselica PGD Trzin je na suhem oziroma pod streho, koga sploh še zanima minulo vreme? Kljub precejšnji urbaniziranosti Trzina, ta je precej bolj kot v miselnosti njegovih prebivalcev prisotna na področju »vizualnega«, torej v podobi kraja (po domače – v tistem, kar vidimo ...), je v našem lepem kraju vendarle še precej ljudi, ki jih zanima vreme. In celo nekaj takih, ki so še vedno v precejšnji meri od njega tudi odvisni, tako od

preteklega (analiza vremena oziroma podnebja) kot tudi prihodnjega (vremenska napoved). Mimogrede: če za vas Trzin ni lep, kaj potem za vraga počnete tu? Upam, da niste na prisilnem delu, kot se včasih zdi za kakšne izvajalce del, ki jih opravljajo po javnem naročilu ali razpisu. Nekaj tovrstnega dela pa zagotovo ne bi škodilo vrhovnemu predstavniku naše države, da ne bo še naprej streljal komentatorskih kozlov na maturantski in drugih paradah.

POSTAJA	Padavine - maj 2015 (v mm oz. l/m ²)	Odklon povprečne dnevne temperature v sosednji Ljubljani maja 2015 od povprečja zadnjih dveh desetletij oziroma obdobja 1991–2010 (Vir: ARSO)
Radomlje	98	<p>LJUBLJANA Dnevna povprečna temperatura zraka povp.: 17.1 °C povp. 1991–2010: 16.1 °C</p> <p>■ izmerjeno ■ povprečje 1991–2010 ■ najvišja (1991–2010) ■ najnižja (1991–2010)</p>
Trzin in Moste pri Komendi	111	
Ljubljana Bežigrad	115	
Krvavec (1740 m)	120	
Letališče Brnik	120	
Grosuplje	122	
Domžale	123	
Topol pri Medvodah (685 m)	141	
Vrhnika	158	
Brezje pri Trziču	162	

Preglednica: Mesečna količina padavin maja 2015 na širšem območju Ljubljanske kotline. (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko; nadmorska višina = višinska postaja).

Menda so mu po pretečenem mandatu obljubili komentatorsko mesto kar na »nacionalki«. Edino, česar še ne vedo (pa čivkajo že vrabci na stehi), je, kateri šport bo pokrival. Še ne veste, po novem se ob doseženem голу domače ekipe vzkligne: »To mi delaj!«

Minuli mesec je bil tudi za Trzin precej razgiban: na začetku sejemsko, v nadaljevanju slavnostno in v precejšnji meri tudi kulturno. Ob koncu meseca pa smo očistili še invazivke – to so tiste rastline, ki tu ne bi smele rasti, pa navkljub temu rastejo – okoli Frnihtovega bajerja in ob tamkajšnji cesti ter deponiji (parlamentarni invazivci/-ke pridejo na vrsto na naslednjih volitvah ...). Ob regionalni proti Mengšu smo dobili nekaj sto metrov novega asfalta in pločnikov. Hkrati s tem pa je vzniknil mini obvozni lok do tamkajšnjega »Drive In a« (»zapelji vame«) lokala, nove trzinske posebnosti s prepoznavnim »slovenskim« imenom. Pa kam sta šli naša domišljija in iznajdljivost, se znamo Slovenci res samo še jeziti in biti nevoščljivi? Kje so zdaj vsi kreativci, tržniki in »start-upovci«, da pomagajo z domiselnim imenom in njegovo prepoznavnostjo? Za nove (površinske) metre asfalta smo spet žrtvovali nekaj najboljših kmetijskih zemljišč (prvaki v tem so sicer Mengšani s svojo okleščeno obvoznico ...).

Pri trzinskih blokkih je padla še zadnja ograja že pred leti propadlega kraškega zidarskega mogotca, zato že z nestrpnostjo pričakujemo preobrazbo tamkajšnjega za silo urejena parkirišča v vsaj deloma ozelenjeno površino. Pobiramo tudi že stave, kdaj bo sosednja mestna veleobčina končala svoj del izvoza iz cone do Dobrave pri Črnučah pod Špruho – če morda ne veste, to je tisti hribček nad daljnovodom. Na sprehajališču ob Pšati (navijamo za njegovo nadaljevanje po desnem bregu do Grajske ceste) ste lahko pobrali občinske češnje, izginila pa je tudi simpatična nutrija (pomnite – tudi ta je invazivka), ki si je očitno izbrala Pšato le kot prehodno domovanje. Avtomehaničar je že »pognal« nadomestni servis, medtem ko eden od velikih trgovcev še odlaša z začetkom gradnje novega marketa. Pred tem bo treba podreti nekaj stavb, ki so pripadale nekdanjemu kmečkemu domu, ki to že zdavnaj ni več. Škoda je predvsem toplarja, mogočnega kozolca, ki pa je bil zadnja leta v glavnem le garaža za bolj ali manj odslužene jeklene konjičke. Bomo v Trzinu znali zaščititi zadnje kozolce in jim spremeniti namembnost do te mere, da bodo še lahko (ob)stali?

No ja, vreme v mesecu ljubezni je moralo spet počakati do zadnjega (odstavka), čeprav nam je vsaj nekoliko zamaknilo nevarnost za poletno sušo. Nasprotno pa so jo priklicali že prvi junijski dnevi, ko smo začeli zbirati letošnje vroče dni oziroma dneve, ko najvišja temperatura zraka doseže ali preseže 30 stopinj Celzija.

Že v prvi dekadi smo zbrali kar štiri, nekajkrat pa je bila najvišja dnevna temperatura tik pod vročinskim pragom. Minuli maj, sicer zadnji mesec spomladanskega meteorološkega trojčka, je bil precej »povprečen«, a zaradi tega vremensko nič manj zanimiv. Izmenjevala so se topla in hladna ter suha in deževna obdobja (najdaljše 19.–23. maja), prvič letos smo dobili tudi nekaj močnejših neviht in nalivov. Spet je bilo pretoplo glede na dolgoletno povprečje, zato pa je bila količina padavin precej bližje temu, kar je za naprej zelo pomembno glede na njegove večinoma presuhe predhodnike oziroma mesece s črko r. Stara vremenska modrost pravi, da so lahko otroci nekdanj tekali bos v mesecih brez te črke oziroma v nekoliko podaljšanem poletnem obdobju maj–avgust.

Zlasti topla v letošnjem maju so bila jutra, tako toplih nismo imeli že od leta 1986. Povprečna mesečna temperatura v Ljubljani (tudi drugi podatki se nanašajo na prestolnico) je bila točno 17 stopinj Celzija. Za primerjavo: najbolj topel maj je bil leta 2003 z 18,3 stopinj C, najhladnejši pa leta 2004, ko je bila ta kazalka le 14 stopinj C. Padavin smo prejeli za skoraj desetino več od dolgoletnega povprečja, medtem ko smo bili pri soncu prikrajšani skoraj za petino običajnega trajanja njegovega obsevanja (82 odstotkov). Na našem koncu smo imeli maja 12 padavinskih dni s skupaj nekaj več kot 100 litri dežja na kvadratni meter. Največ dnevnega dežja (26 mm) smo namerili v Trzinu 15. maja, najbolj mokra pa je bila zadnja dekada v mesecu, ko smo imeli sekundarni obisk ledenjakov in Zofke. V četrtek, 21. maja, se je meja sneženja v Grintovcih in Karavankah prehodno spustila pod 1500 metrov. Zabeležili smo še dva dneva z meglo in štiri z nevihtami.

Z majem pa se je končala tudi meteorološka pomlad, ki je bila pretopla, presuha in (pre-)sončna. Če se bodo s tem zapisom končali tudi naši vremensko sekirniški zapisi, pa je odvisno od nove uredniške metle (to pomeni, da je/bo nova urednica čarovnica, čeprav je tudi ustvarjanje lokalnega glasila včasih – ko manjka prispevkov ali pa je teh preveč – že bolj podobno čaranju ...), ki bo usmerjala glasilo po svoje ter mu (končno!) vdihnila tudi bolj svežo in barvito podobo. Vse skupaj pa v razvoju z novimi in/ali prejšnjimi avtorji, ki poznajo in spremljajo razvoj kraja in ljudi na povsem samosvoj način. Upam, da bo tudi vreme našlo v njem prostor v taki ali drugačni obliki. In ne pozabite, še naprej se (vam) bo prav vsak večer in povsod ter postopoma (s)temnilo vse do nižin.

Pa lepo se »vremenajte« tudi prek poletja!

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

KUD Franca Kotarja Trzin se za pomoč pri izvedbi festivala Trznfest 2015 iskreno zahvaljuje:

Glavni financerki Občini Trzin, ker že 15 let podpira festivalsko dogajanje v občini, vsem prostovoljcem, članom KUD-a in drugim, ki so namenili skupno okoli 400 ur svojega časa za izvedbo festivala, in medijskemu pokrovitelju Radiu Antena-ritem mladosti.

Zahvala gre tudi soorganizatorjem: ŠD Trzin, TD Kanja, PGD Trzin, MC Kotlovnica, in gostincem, ki so skrbeli, da obiskovalci niso bili žejni in lačni: Maharaja-indijska restavracija, Pizzeria in špageterija Olivia, Pekos pub.

Nagrade za Trzinski talent, Ledeno dirko in Trzn' za slavo so prispevali: AC Knavs, The Old London pub, Lekarna Ljubljana, Pošta Slovenije, Ilirija-Vitergin, Zelene doline, Pizzeria in špageterija Olivia, Photomachina, Sons & Daughters, Urška Domžale, Wemix, Profiksing, Presad in Moja dvojčka.

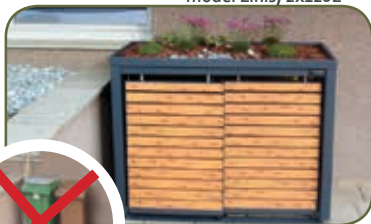
Iskrena hvala, brez vseh vas festivala ne bi bilo!

Brigita Ložar
predsednica KUD-a Franca Kotarja Trzin

SKRIJTE SMETI IN POLEPŠAJTE OKOLICO VAŠEGA DOMA

S smetarniki StyleOUT boste koše za odpadke skrili pred pogledi in zavarovali pred vremenskimi vplivi. Z zasajeno streho bodo pravi okras vašega dvorišča.

model Linis, 2x120L

model Qubis, 3x120L

AKCIJSKE CENE

StyleOUT Linis 2x120L
888 € z DDV

StyleOUT Linis 3x120L
1111 € z DDV

StyleOUT Qubis 2x120L
777 € z DDV

StyleOUT Qubis 3x120L
999 € z DDV

* Akcija velja do 31.7. 2015.
Cena velja za opisan model, s streho in brez hrbtišča. Dostava v ceno ni všteta.

Več primerov smetarnikov najdete na www.dukin.si

Načrtno oblikovanje telesa

Poletna akcija **50 % ceneje** na vse storitve:

1 konfekcijska številka manj pri 8 obiskih
odprava maščobnih blazinic tam kjer vas najbolj motijo (zadnjica, trebušček, boki noge).

namesto ~~270~~ EUR

samo 135 EUR

HYPOXI studio Trzin;
Ljubljanska 13 g, Trzin

naročila: 041 538 514,

www.deval.si

TUKAJ JE LAHKO VAŠ OGLAS

AC LOVŠE

Pooblaščen prodajalec in serviser vozil.

Edini v
SLO

10 LET
JAMSTVA
NA VOZILA

Že od
290€

10 LET JAMSTVA NA VOZILA

Avto Lovše, DOMŽALE
Jarška cesta 11
(01) 777-77-77

www.aclovse.si

AC Lovše, KRANJ
C. Staneta Žagarja 65b
(04) 777-77-77

bullbars.si

+386 (0) 1 564 33 33

INOX CEVNA ZAŠČITA - BULLBARI

Za terenska, dostavna, tovorna in specialna vozila.

- Evropska homologacija
- Zaščita je izdelana iz INOX nerjavečega jekla
- Kvalitetna izdelava (debelina stene cevi 2mm)

VLEČNE KLJUKI

- Vlečne kljuke so v celoti vroče cinkane
- Enostaven patent za namestitev in odstranitev vlečne kljuke

OPREMA ZA PICK UP VOZILA

- Hard topi - trde strehe
- Pokrovi kesona
- Aluminijasti roloji
- Električni vitli T-MAX
- Cevna zaščita

NOSILCI ZA PREVOZ KOLES

- Nosilci imajo nagibni mehanizem
- Nosilci so sestavljeni
- Nosilci se enostavno namestijo na vlečno kljuko
- Kvalitetna izdelava

Vse izdelke vam strokovno vgradimo na vaše vozilo na sedežu našega podjetja v Trzinu.

STROJNO KLJUČAVNIČARSTVO

KOGOVŠEK

25 LET
KAKOVOSTI

www.kogovsek.si

Tomaž Kogovšek s.p.
Ul. pod gozdom 37, 1236 Trzin
T: +386 (0)1 564 33 33
M: 068 61 39 34

www.bullbars.si